

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se

NR 8, ÅRGÅNG 2

JULEN 2013 (64 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog

Redaktionens adress: Institutet för hylozoiska studier, Box 92085, 541 02 Skövde

Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com

Plusgirokonto nr: 441 76 46 – 9, Institutet för hylozoiska studier

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidning, som härmed offentliggör sitt åttonde nummer. Detta publiceras den 21 december, dagen för vintersolståndet. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, dagen för vårdagjämningen, nummer 2 den 20 juni, dagen för sommarsolståndet, nummer 3 den 22 september, dagen för höstdagjämningen, nummer 4 den 21 december, dagen för vintersolståndet, varefter innevarande årgång inleddes med nummer 5 den 20 mars, dagen för vårdagjämningen. Sedan följd nummer 6 den 20 juni, dagen för sommarsolståndet, nummer 7 den 22 september, dagen för höstdagjämningen, och avsikten är att också de i framtiden följande numren skall utkomma vid solstånden och dagjämningarna. Enligt det sålunda antagna mönstret utges alltså fyra nummer per år, så att det närmast följande vårnumret skall utkomma den 20 mars 2014, år 65 i aquariusepoken, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidning är flerfaldig: informera om aktuella händelser, besvara frågor om esoteriken i allmänhet och hylozoiken i synnerhet, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, desslikes kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

Detta julnummer är det till sidantalet mest omfattande numret hittills. Vår uppskattade medarbetare PW fortsätter att publicera översättningar av dr Maurice Nicolls värdefulla psykologiska kommentarer – engelska originalet omfattar 1766 sidor, så läsarna torde inse att det är ett förnämnt urval de undfägnas med. Red:s avdelning upptas framför allt av svar på frågor, som influtit från läsare av denna tidskrift men också från andra esoterikstuderande i Sverige och utomlands. Red. hade hoppats att i detta julnummer kunna besvara alla de frågor som hittills hopat sig men såg sig likväl tvungen att lämna flera till vårnumret 2014 – detta sagt till ärade läsare, som skickat eller lämnat red. frågor och hittills inte fått dem besvarade. Red. ser det som mycket tillfredsställande att de som studerar esoterik och hylozoik ställer frågor, ty det är ett nödvändigt inslag i aktiveringen av det mentala och ingår alltså i vårt viktigaste uppdrag såsom vandrare på vägen – att utveckla medvetenheten. Det är en konst att fråga, en konst man har att lära sig, ingående i konsten att tänka. Så fortsatt bara att fråga! Fråga, fråga mera och fråga ännu mera! Men sök alltid att först själv besvara frågorna!

Nyheter på våra hemsidor

På www.hylozoik.se har uppsatsen *Om pytagoreiska aktiveringsmetoder* redigerats så att den erhållit en form motsvarande Laurency-texternas på hemsidan www.laurency.com, det vill säga såväl kapitelrubrikerna som styckena inom varje kapitel har försetts med kännsiffror. Detta är avsett att underlätta hänvisningar till bestämda ställen i denna uppsats. Detsamma har tidigare gjorts med uppsatsen *Om det kausala*. Detta referenssystem på sifferbasis presenterades i Laurencys *Livskunskap Tre*, ss. 405-406, och genomfördes fullt ut, vad gäller tryckta upplagor av Laurencys verk, i tredje upplagan av *Kunskapen om verkligheten* och andra upplagan av *Livskunskap Ett*, båda utgivna 2011.

Också på www.veidos.se redigeras texter på motsvarande sätt. I första hand gäller detta de tjugo uppsatser som tillsammans bildar de fyra serierna "Kunskap och vara", "Vägen och dess vandrare", "Vilja, visdom, verksamhet" och "Själverinring, samvete, rätt inställning". När detta arbete avslutats, skall dessa tjugo finnas utlagda på www.veidos.se på två sätt: dels varje uppsats för sig, tjugo dokument i A4-format (med 12 punkters teckenstorlek); dels såsom ett enda sammanhållet dokument i bokformat (med 11 punkters teckenstorlek). Den sammanhållna boken har titeln *Vägen och dess vandrare*. Såväl i de 20 skilda uppsatserna som i den sammanhållna boken är kapitel och stycken försedda med kännsiffror.

Red. börjar redan i detta nummer av DPK att hänvisa till dessa texter enligt det sifferbase-erade referenssystemet. Använda förkortningar betyder: KI – *Kosmisk intelligens*, KOEP – *Kompendium om esoterisk psykologi*, ODK – *Om det kausala*, OPA – *Om pytagoreiska aktiveringsmetoder*, VODV – *Vägen och dess vandrare*.

Frågor av studerande

KH i Göteborg har två frågor till red:s uppsats "Om pytagoreiska aktiveringsmetoder", publicerad som följetong i DPK nr 3 t.o.m. 6, närmare bestämt till det som sades i kapitlet "Mentalisering – inledning och teori" (DPK nr 4, sidan 15, eller OPA 2.3).

Första frågan: Vad menas med att lärjungarna behöver iakttaga sina egna automatiska antaganden och sedan antagandena bakom antagandena?

Andra frågan: Vad menas med att tänkandet utför rimlighetsprövning genom att använda reduction ad absurdum och liknande redskap för urskillning?

Svar: Detta är viktiga och goda frågor, eftersom de handlar om det dagliga och stundliga praktiska arbetet med att utveckla medvetandet, närmare bestämt mentaliseringen, det vill säga det avsiktliga odlandet av det rent mentala, det högre mentala (47:5 och 47:4), vilket ju i både den individuella och kollektiva medvetenhetsutvecklingen måste ta plats som nu vanligen, hos de allra flesta, innehåller av det emotionalt-mentala, det lägre mentala (47:7 och 47:6). Den viktiga faktorn här är avsiktligheten, den av monaden själv riktade uppmärksamheten. Denna faktor beskrivs på flera andra ställen i detta kapitlet "Mentalisering – inledning och teori". För tydlighets skull citerar jag här, med förkortningar, dessa ställen:

"I de gamla esoteriska kunskapsordarna var tro icke tillåten. Där gällde det alltid att begripa och förstå, icke att tro. Redan i lägsta graden fick de invigda lära sig av med att tro. .. de fick lära sig skilja på tro och kritiskt antagande.

Skillnaden mellan tro och kritiskt antagande är inte bara skillnaden mellan emotionalt och mentalt. Den är också skillnaden mellan mekaniska, automatiska funktioner i höljen – främst emotionalhöljet men också mentalhöljets lägre materia (47:7 och 47:6) – och avsiktliga funktioner i dessa höljen, och då främst i mentalhöljet. Tron är ett oreflekterat, automatiskt, känslöst försanthållande. Det kritiska antagandet är reflekterande, avsiktligt, tankemässigt provande.

I arbetet med att skilja mellan tro och kritiskt antagande är alltså avsiktlighet en särskilt

viktig faktor. Avsiktlighet är riktad uppmärksamhet, vilket betyder av jaget riktad uppmärksamhet. Denna är monadens egen, självaktiva medvetenhet. Uppmärksamhet av lägre kvalitetsgrad beror på höljas mekaniska och automatiska aktivitet och saknar därför betydelse för medvetenhetsutvecklingen. Ju mer avsiktlig individen är i sitt kännande och tänkande, desto mer och bättre aktiverar han därtills övermedveten emotional och mental medvetenhet. Detta sammanhänger med att det lägre, negativa emotionala alltid är mekaniskt, utanför vår avsiktliga kontroll, och desto mer ju lägre och mer negativt det är; och omvänt: ju högre, ju mer positivt det emotionala är, desto mer avsiktligt och medvetet kan det vara.

Oavsiktlig, mekanisk verksamhet i det emotionala och mentala är principiellt av ondo och skall hämmas av den som vill utveckla sitt medvetande. ... Riktad uppmärksamhet skall odlas, framför allt i det mentala.

Avsiktlighet är en mental faktor, så att ju mer avsiktlig individen är i sitt vara och handlande, desto bättre kan han lyfta sin emotionalitet och mentalitet till högre slag. Lägre slags emotionalitet, präglad av negativa känslor såsom vrede, hat, irritation, avund, självömkan med mera, kan inte uppstå i tillstånd av avsiktlig emotional och mental medvetenhet. Högre slags emotionalitet är mentaliserad emotionalitet, så att, enkelt uttryckt, känslan är mer förnuftig än begäret och fantasin mer förnuftig än känslan.

Att öva avsiktlighet i alla möjliga vardagliga situationer är en viktig pytagoreisk aktiveringsmetod.

Det handlar om att öka stunderna av avsiktlighet, riktad uppmärksamhet, på bekostnad av det myckna mekaniska och automatiska som sker i hennes tanke- och framför allt känsloliv. I denna mentala kontroll av det emotionala ingår även att avsiktligt sätta in en utvärderande paus efter viktiga intryck, så att det inte blir mekanisk reaktion på mottaget intryck. På detta sätt kan hon hindra att mycket av emotionalhöljets mekaniska och automatiska aktivitet tar sig uttryck i oönskade fysiska handlingar, såsom framvisande av negativa känslor, sårande tilltal med mera sådant.

Riktad uppmärksamhet i det mentala betyder att tänkandet är självinitierat, reflekterande, aktivt urskiljande, inte passivt mottagande. Exempelvis utför tänkandet rimlighetsprövning genom att använda *reductio ad absurdum* och liknande redskap för urskillning. Också det egna arbetet med att bemästra hylozoikens mentalsystem är självinitierat tänkande.”

Så långt citaten ur DPK nr 4. Att en människa iakttar ett eget automatiskt antagande innebär att hon för stunden blir avsiktlig i sin medvetenhet, att hon avsiktligt riktar uppmärksamheten på något som automatiskt och mekaniskt försiggår i hennes emotionala och mentala höljesmedvetenhet. Därmed skiljer hon sig avsiktligt från detta automatiska och mekaniska antagande, hämmar eller häver hon tillståndet av identifiering med detta. Detta sker enligt den psyko-logiska lag som säger ”jag kan inte vara det som jag iakttar”. (se kapitlet ”Några fakta som ligger till grund för pytagoreiska aktiveringsmetoder”, DPK nr 3, OPA 1.2). När hon sålunda klipper bandet av identifiering med denna automatiska och mekaniska höljesaktivitet, försvagas denna, så att den kan trängas undan ur uppmärksamhetens fält, där mittpunkten nu innehas av hennes avsiktliga betraktande. Denna avsiktlighet använder hon nu till att ompröva det alldeles nyss gjorda mekaniska antagandet. Resultatet blir säkerligen något annat, något förnuftigare, livsdugligare.

Ett exempel är att man i mörkret om natten inifrån sitt hus ser att det ligger något hopringlat på marken utanför. Automatiskt bildas antagandet ”en orm”, och man vågar inte gå ut ur huset. I morgonljuset ser man att det var en repstump.

Många människor låter fylla hela sin dag med automatiska antaganden om allehanda negativa, obehagliga, skrämmande händelser, att de själva eller närstående skall bli sjuka eller dö, att det blir krig eller ekonomisk katastrof, att andra talar illa om dem, hatar dem i hemlighet och smider onda planer emot dem. På det sättet förgiftar de hela sitt liv. Om man är intresse-

rad av att utveckla medvetandet och har en dylik tendens till negativ inbillning, som yttrar sig automatiska negativa antaganden, så gäller det att vägra ge den kraft, bryta energiförsörjningen till den, det vill säga identifieringen med den: iakttaga den såsom något från en själv skilt: ”Jag är, men jag är inte denna oro. Jag är, men jag är inte denna sjuka inbillning. Jag är, men jag är inte denna självförgiftning.”

En annan kategori av automatiska antaganden är sådana som försvårar förståelse av esoterik eller motverkar rätt inställning till esoteriken eller det högre i vidaste mening. Exempel är automatisk sammanblandning av ytlig fascination och riktig förberedelse. En individ kommer i kontakt med esoterisk undervisning och fångas av det han tror sig uppfatta av det, anser sedan att han utan vidare kan taga emot den och ”har rätt till den”. Automatiskt har han då antagit att blotta ytliga intresset är förberedelse nog. Bakom detta automatiska antagande finns flera, mera djupt liggande och mera omfattande automatiska antaganden, såsom: girigheten eller den mekaniska förvärvsdriften (som kan iakttagas också hos djur som hundar, katter, apor och vissa fåglar; VODV 4.10.3) – ”jag skall ha också detta”, utan förståelse för betalningens princip eller avståndets princip – som säger ”jag kan inte bara taga, jag måste också ge något, släppa taget om något, och ofta nog innan jag kan taga eller ens kan vara viss om att jag får taga.” Även jämlikhetsillusionen – som kan formuleras ungefär ”allt är för alla (och särskilt för mig)” – en illusion som är hinderlig för förståelse av all esoterik. ”Hur kan man veta detta?” är en fråga, som människor tanklöst kan ställa ifråga om hylozoikens fakta, till exempel om att fysiska atomer består av atomer av alla de 48 högre slagen. Bakom detta ifrågasättande ligger väl ett antagande om att antingen varje människa kan veta det eller också ingen.

I en skola göres lärjungarna från första början, upprepade gånger uppmärksamma på sin tendens att mekaniskt och automatiskt göra antaganden om saker och förhållanden, varom de ingenting vet och ofta icke ens kan veta, och sedan lika mekaniskt och automatiskt handla efter dessa antaganden, som om de vore faktiska och riktiga. Ett exempel: en dag i en viss skola fick lärjungarna gryta och vete till lunch, serverad i två kastruller, som ställts fram åt dem i köket. När den första gruppen lärjungar infann sig, lyfte de på locket endast till den kastrull som innehöll grytan och antog att även den andra kastrullen innehöll gryta, varvid de tömde den första kastrullen, så att den andra gruppen fick allt vetet men ingen gryta. VODV 2.9.29

Var och en, som arbetar med att utveckla medvetandet, har att själv iakttaga sina automatiska antaganden i vardagen och sedan söka föra dem tillbaka på djupare liggande, mera omfattande eller grundläggande automatiska antaganden, ungefär såsom beskrivits ovan.

Reductio ad absurdum betyder att man eliminerar en sats (ett argument, ett alternativ) genom att påvisa dess absurditet. Exempel på *reductio ad absurdum*: Hade det räckt med mystiken för uppnående av femte naturriket, hade vi inte behövt esoteriken. Men eftersom esoteriken finns, är den tydligen nödvändig, och därmed kan satsen att mystiken räcker för uppstigandet elimineras. Detsamma gäller klärvoajans: hade det räckt med klärvoajans för att vi skall vinna kunskap om alla högre världar, hade vi inte behövt esoteriken, inte behövt ledning av övermänniska intelligenser, eftersom människan kan själv utan ledning förvärva klärvoajans. Men esoteriken finns och har funnits alltsedan det funnits tänkande människor, och alltså är klärvoajansen otillräcklig såsom redskap för kunskapsförväret.

IVR i Waasmunster i Belgien har två frågor:

1) Jag har läst att när en människa dött och kroppen begravts och den kanske varit sjuk och behandlats med kemoterapi, blir jorden förgiftad med detta, så att det hade varit bättre, om kroppen kremerats. När jag tänker på detta, förefallr det logiskt. Jag frågade några homeopatiska läkare, och de sade att kremering är i sin ordning, men då för öppen eld och inte i ett

krematorium, eftersom detta vore dåligt för naturen. Andra säger att när kroppen kremerats, kan själen inte längre inkarnera. Detta förefaller mig inte riktigt, ty då skulle väl ingen som dödades i eld kunna inkarnera, annat än som dålig skörd? Är detta riktigt. Är det bra för människans medvetande, själen, att kroppen kremeras? Eller är det bättre att brännas på ett bål av halm och ved?

2) Jag skulle också vilja fråga om massterilisering av katter och hundar. Den synes mig vara en kränkning av dessa levande varelsers frihet. Är det så?

Svar: 1) Kremering av organismer, som en gång var levande varelser, är fullkomligt oskadligt för något som kan kallas "själen", förutsatt att organismen verkligen är död. En organisms (en växts, ett djurs, en människas) död i hylozoisk mening innebär att eterhöljet (det högre fysiska höljet eller så kallade energi- eller bioplasmahöljet) har fullständigt avskilts från organismen, så att återförening inte är möjlig. De högre hölkena – emotional-, mental- och kausalhölkena tillsammans med den odödliga monaden – lämnar organismen med eterhöljet men avskiljes snart i sin tur från detta. Så när döden har inträffat, har allting högre än organismen lämnat denna en gång för alla. Resultatet har då blivit att organismen är absolut utan känsel och förnimmelse – allt som skänkte den liv, kände och tänkte genom den etc. är någon annanstans och har ingen förbindelse med den. Därför kan organismen då fullständigt förstöras genom eld eller vad som helst annat, utan någon som helst skada, smärta eller något som helst lidande för de högre hölken, som nu är avskilda från den, eller för monaden.

Men då måste naturligtvis fastställas utom allt tvivel att organismen verkligen är död i denna mening. Och hur gör man det? De enda helt säkra tecknen är de som visar att organismens sönderfall, det vill säga förruttnelsen, har börjat. Vanliga läkarvetenskapen är fullt förtrogen med dessa tecken. Så kremering, också vid höga temperaturer, innebär alls ingen fara för "själen" eller monaden eller vad det vara må som är högre än organismen, förutsatt, som sagt, att organismen verkligen är död.

2) Givetvis är det en begränsning av deras frihet, i detta fall deras frihet att para och fortplanta sig. Å andra sidan är det en nödvändig begränsning, om de skall leva så nära oss människor, mer eller mindre som familjemedlemmar, eftersom det är omöjligt att låta dem para och fortplanta sig fritt och hålla all deras avkomma vid liv. I det vilda livet decimeras alltför stora djurbestånd genom naturens egna lagar, som för oss ter sig grymma, men vi människor trivs inte med tanken att behöva döda den ena kullen kattungar eller hundvalpar efter den andra, så vi föredrar att sterilisera. Vi människor har givit djur såsom katter och hundar ett mycket bättre liv än de över huvud taget kunde ha fått i det vilda, men detta bättre liv har sitt pris – de måste leva under vår mänskliga vilja och lag. Så våra lurviga vänner har förlorat en viss frihet men har säkerligen vunnit mera på kuppen.

PB i Kareby frågar: Är arbetet med det egna varat en form av tjänande?

Svar: Nej. Arbetet med att förbättra det egna varat är tillsammans med arbetet med att öka den egna kunskapen tjänande av en själv, icke tjänande av andra, vilket är det man menar med tjänande i esoteriken. Det finns ju tre linjer av arbete: arbete med och för en själv, arbete med och i gruppen och slutligen arbete i, för och med skolan. Endast arbete på tredje linjen kan sägas vara tjänande i esoterisk mening: arbete för medvetenhetsutvecklingen och för mänskligheten, eftersom skolan arbetar inte bara för sina lärjungar i vår tid utan alltid också för mänskligheten och för framtiden, "ty icke för nuet och gårdagen blott, men för alla tider leva dessa ting".

Frågan kan besvaras även så: Om arbetet på första linjen vore tjänande i esoterisk mening, så behövdes inte tredje linjens arbete. Men eftersom tredje linjens arbete finns, måste det behövas, och därför kan första linjens arbete inte vara tjänande i esoterisk mening. Detta är ett exempel på *reductio ad absurdum*.

PB frågar vidare: När personligheten inser att försöken att formulera frågor resulterar i alltför "fnuttiga" frågor, finns det då hopp, givet att ansträngningen fortsätter och ökar?

Svar: Det finns alltid hopp, så länge man aldrig ger upp ansträngningen, strävan, och har den rätta inställningen, vägleds av enheten, kärleken–visdomen. Eller som Goethe låter änglarna sjunga i *Faust*: "Den alltid strävande går framåt, och honom kan vi rädda. Och har i honom kärleken från ovan fått ett fäste, så möter honom sälla skaran med ett hjärtligt: Välkommen!" (något fritt översatt)

I esoteriken eller hylozoiken får man aldrig glömma skalans idé, förståelsen för att det alltid samtidigt finns olika skalor, i och ur vilka man betraktar ting och skeenden. Alla viktiga esoteriska ideer måste förstås såsom tillämpliga i flera skalor, ibland i många skalor, men inte alltid i alla skalor. "Det är en mening med allt som sker" är sant i flera större och mindre skalor (det är en mening med kosmosmanifestationen, det är en mening med mitt liv) men inte i en alltför liten skala – slumpens skördar i vardagslivet, olyckshändelser och så vidare i hör till exempel inte hit. (KOEP 15.5) Liknande förhåller det sig med nödvändigheten av ansträngning – inte alla ansträngningar leder någon vart i medvetensutvecklingen, men vissa gör det, nämligen ansträngningar inifrån en tillfälligt högre nivå av vara, förnuftsansträngningar. Dylika ansträngningar har alltid en kvarstående verkan, lägger till något till det goda som redan finns. "Ingen ansträngning i det godas tjänst är någonsin förgäves." De motsvarar evangeliernas ord "samla icke skatter på jorden utan samla era skatter i himlen". "Jorden" betyder här lägre centra, lägre medvetenhetsnivåer, "himlen" högre centra, högre medvetenhetsnivåer. "Jorden" kännetecknas av förgänglighet, det ställe där allt till sist förstöres. "Himlen" betyder oförgänglighet, evighet, odödlighet, det ställe där allt får leva, allt bevaras oförstört. Med kvalitativa ansträngningar, riktade från vårt bästa vara, bygger vi på vår odödlighet. Med ansträngningar riktade från vårt sämre vara bygger vi på vår dödlighet.

Någon säger: "Jag har ju läst så mycken esoterik under lång tid, men jag har inte så många frågor." Detta beror då på att man tar sig själv som en enda, ett enhetligt väsen. Men det är man inte, ty ibland befinner man sig i bättre tillstånd av vara, men tyvärr alltför ofta i sämre tillstånd eller i varje fall inte så höga tillstånd. I låga tillstånd av vara förstår man inte så mycket som i höga tillstånd. I mycket låga tillstånd förstår man inte esoterik, kan inte ställa frågor om esoterik, bryr sig inte ens om det. De som studerar esoterik eller hylozoik, måste ställa frågor, ofta och mycket, ty i annat fall tänker de inte så mycket. Men det viktiga i detta är att ställa frågor i bättre tillstånd av vara, och för att urskilja dessa tillstånd måste man arbeta med sig själv mycket, iakttaga sig själv mycket och ofta. Att ofta, dagligen och stundligen, arbeta i sitt eget tänkande med esoterik och hylozoik, och därvid ställa frågor och söka besvara dem, allt detta är i själva verket ett sätt, och ett av de viktigaste sätten, att försöka leva på en högre nivå av vara. Detta är bara ett av många exempel på hur arbetet med kunskapen och arbetet med varat måste utföras samtidigt och med ihärdighet, bestämdhet, oeftergivlighet.

Arbeta med frågor! Skriv upp dem, även om de är skenbart obetydliga! Återkom till "samma" frågor och iakttag hur de ter sig annorlunda i olika bättre och sämre tillstånd av vara! Bygg vidare på "samma frågor" och "rena" dem, det vill säga förbättra, fördjupa dem med sådana insikter som kommer i bättre tillstånd! Mycket intressant är att iakttaga hur man i bättre tillstånd själv finner svar på frågor man ställde i sämre tillstånd, hur ofta sådana frågor, som man ställde i sämre tillstånd, ter sig som icke-frågor, skenproblem, löjliga eller meningslösa i bättre tillstånd. Men det är så man lär sig uppskatta vad som är lägre och högre, sämre och bättre, så att man växer i förmågan att rätt värdera, en nödvändig förmåga. Man måste i allt detta arbeta på ganska lång sikt, bruka stort tålamod med en själv. Otålighet var aldrig en dygd i esoteriken. Man behöver genomskåda luffaren inom en själv. Luffaren är tendensen att tro sig kunna få arbetets lön utan att göra arbetet. Husägaren är luffarens motsats, den mer vakna del av oss som förstår att vi inte får någonting utan ansträngning, att om vi vill ha en

god lön, måste vi också göra ett gott arbete, att om vi vill få något kvalitativt bättre och större, måste också vår ansträngning i riktning mot detta något vara kvalitativt bättre och större eller, som Aristoteles uttryckte det, ”kunskapens rötter är bittra, men dess frukter är ljuva.”

PB frågar slutligen: Finns det något förslag på eller någon metod som anger vilka egenskaper som skall utvecklas först och till vilken grad, innan nästa egenskap skall utvecklas, detta för att egenskaperna samverka och bära varandra?

Svar: Vi talar om de tolv essentiala egenskaperna. Och av dessa är de tre först uppräknade i viktiga avseenden grundläggande för de nio följande, alltså livstillit, självtillit och laglydnad eller lagtillit. OPA 4.1.15

Från JB i Västerås har inlutit fem frågor om kausalhöljet och triadhöljet.

I *Livskunskap* Två beskrivs att kausalhöljet och triadhöljet kan ha olika departements-tillhörighet och att högsta grad av livsduglighet fås om kausalhöljet har andra departementet och triadhöljet tredje. L2 10.24.5

1) Hur är det möjligt för kausalhöljet och triadhöljet att ha olika departementstillhörigheter?

Svar: Kausalhöljet består från början nästan helt (till 99 procent) av lägsta slags kausal-molekyler, 47:3, senare (begynnande på kulturstadiet) av högsta slags, 47:2. L2 6.18.3, 6.19.3 Varje sådan ingående molekyl tillhör något av de sju departementen. Alla sju departementen finns företrädda från början, när kausalhöljet överlämnas till monaden vid övergången till människoriket, eftersom det i höljet finns molekyler av alla sju. Detta betyder dock inte att det finns lika många molekyler av varje departement. Tvärtom är det ett av de sju som tydligt och bestämt dominerar genom den tydligt större mängden av motsvarande molekyler och de därför mindre mängderna molekyler av övriga sex departement. MV 7.2.5 Triadhöljet är det mindre kausalhölje, som bildas av det större inför varje inkarnation. Individens Augoeides bestämmer triadhöljets departement genom att låta huvudsakligen molekyler av just detta departement bilda höljet. MV 7.2.6

2) När monaden förvärvar ett kausalhölje vid övergången från djurriket till människoriket, har då kausalhöljet och triadhöljet samma departementstillhörighet?

Svar: Man kan inte tala om triadhölje annat än som en del av det stora kausalhöljet, avskild från detta, och något som uteslutande bildas inför varje inkarnation och upplöses i det stora kausalhöljet efter inkarnationens slut. Det finns alltså inte något triadhölje vid övergången från djurriket till människoriket, eftersom det då inte handlar om inkarnation, utan tvärtom diskarnation, nämligen från en djurorganism. Djuret måste dö för att djurmonaden skall kunna taga emot ett kausalhölje och bli en människomonad. Det är först när monaden gör sin första inkarnation i människoriket, som det bildas ett triadhölje att innesluta monaden i dess förstatriad.

3) Behåller kausalhöljet sin departementstillhörighet under hela den tid som monaden har fått låna det?

Svar: Inte nödvändigtvis. Monaden har möjlighet och frihet att byta till ett annat departement. Om kausalhöljet från början tillhör något av departementen fyra, fem, sex och sju, måste monaden för att kunna bli kausaljag byta till något av de tre första. L3 14.20.4 Det är i själva verket på kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna och i synnerhet på det sistnämnda, som det stora arbetet med att bygga ut kausalhöljet göres. Passiva involutionsmolekyler byts ut mot aktiva evolutionsmolekyler och 47:3-molekyler byts i allt större omfattning ut mot 47:2 och molekyler av båda slagen mot mentalatomer, 47:1. MV 7.3.4 Under detta utbyte byts också departement i den omfattning som monaden finner för gott i samråd med Augoeides och läraren.

4) Är det genom medvetenhetsaspekten, då monaden i triadhöljet förvärvar essentiala egenskaper och erfarenheter (monadens utveckling genom de 777 nivåerna), som gör att triadhöljet kan ändra departement.

Svar: Ja, detta är riktigt, men endast delvis. Monaden gör det också genom viljeaspekten. Byte av departement går så till att monaden mot slutet av vistelsen i människoriket odlar de egenskaper och förmågor som hör till det önskade departementet. L3 14.20.5 Viljeaspekten blir allt viktigare mot slutet, i synnerhet på idealitetsstadiet (kausalstadiet). När monaden blivit kausaljag, bildas inte längre något triadhölje inför monadens inkarnation, utan stora kausalhöljet inkarnerar odelat. MV 7.2.2 Därmed sammanhänger att monaden, när den blivit kausaljag, har kausal objektiv medvetenhet i fysiska dagsmedvetenheten.

5) Från materiaspekten sett behåller triadhöljet sin form under vistelsen i kausalhöljet mellan inkarnationerna?

Svar: Nej. Efter inkarnationens slut upplöses triadhöljet och uppgår dess ingående molekyler helt i det stora kausalhöljet, blandas med dettas materia. MV 7.2.1, 7.3.7; L2 6.18.1

KÅ i Alunda är särskilt intresserad av eterhöljet, läser red:s bok *Eterhöljet* och ber om några ytterligare tips i ämnet, kanske med tanke på inriktningen av nästa inkarnation.

Svar: Tre områden att arbeta på med avseende på eterhöljet är följande.

Första: Åtminstone en gång om dagen flytta över dagsmedvetenheten från organismen till eterhöljet och vara i detta, vara i etervärlden. Detta åstadkommer man bäst och säkrast genom att först koncentrerat, oavvänt iakttaga andningen, följa dess väg i kroppen, därvid göra andningen långsam och rytmisk; sedan systematiskt och metodiskt slappna av alla viljestyrda muskler i kroppen nerifrån fötterna hela vägen upp och stanna i huvudet med den iakttagande uppmärksamheten. Gör man detta ordentligt, skall man till sist knappast känna organismens närvaro i detta behagliga, rogivande och samtidigt vakna funktionstillstånd.

Andra: begrunda, meditera på alla intressanta och väsentliga samband som råder mellan det systemiska eteriska (49:1-4) och kosmiska eteriska (43-46). I studiet av eterhöljet och pranar ligger möjligheten att förstå manifestationsprocessen i solsystemet. Genom att studera genomgående analogier kan man klargöra många förhållanden. Fysiska etervärlden, 49:1-4, förhåller sig till grovfysiska, ”synliga” världen, 49:5-7, såsom de fyra högre solsystemvärldarna, 43-46, enhetens världar, förhåller sig till de tre lägre världarna, 47-49. Eterhöljets förmågor och medvetenhet skiljer sig från organismen med dess sinnen på sätt som påminner om enhetsmedvetandets skillnader gentemot förstajagets tre slag av medvetande: fysiskt, emotionalt och mentalt. Se vidare *Eterhöljet* 4.18-21, 9.1.

I esoteriken betecknas det grovfysiska både symboliskt och faktiskt såsom ”mörker” och det eteriska fysiska såsom ”ljus”. Därmed förstår vi varför eterhöljet kallas ”ljuskroppen”. Men motsatsparet ”mörker-ljus” tillämpas också i kosmisk skala, så att det kosmiska grovfysiska (47-49) kallas ”mörker” och det kosmiska eteriska (43-46) benämns ”ljus”. Alla höljen av 46-materia och högre kallas därför ”ljuskroppar”. Också kausalhöljet kallas ljuskropp, eftersom dess centrum aktiveras genom andratriaden (45:4, 46:1, 47:1). OPA 4.3.4

Med denna förståelse bli många analogier genast uppenbara. Här endast några dylika. Människan har objektiv medvetenhet i 49:5-7, endast subjektiv medvetenhet i 49:1-4. Mänskliga normalindividen har överhuvudtaget medvetenhet i 47-49, knappast någon medvetenhet i 43-46. Att förstå dessa analogier är av särskild betydelse för att förstå medvetenhetsutvecklingen, den mänskliga såväl som den övermänskliga. Det är meningen att evolutionsmonaderna skall leva i ljuset, i etervärldarna, energivärldarna. Liksom den fysiska människan (49) skall eteriseras, så skall den ”andliga människan” (47) övergå till de kosmiska eteriska världarna 43-46, ljusvärldarna, som samtidigt är enhetens världar.

Tredje: Eteriseringen – den process som med tiden leder till att människan har full objektiv medvetenhet i fysiska etervärlden och eterhöljet såsom sitt enda fysiska hölje – är visserligen främst en kollektiv process, som skall resultera i att framtidens människoraser inte är inkarnerade i organismer utan enbart i eterhöljen. Men den har även en individuell aspekt, nämligen i

de förberedelser den enskilde redan nu kan vidtaga. Och dessa förberedelser avser framför allt inställningen, intresseinriktningen. Man tänker efter: Vad krävs av mig för att jag skall få lov att inkarnera i framtidens eteriska raser? Om de intressen och verksamheter, jag i detta liv odlar, är uteslutande sådana som förutsätter att jag befattar mig med grovfysisk materia, grovfysiska former eller produkter, maskiner etc. – då är mina utsikter dåliga. Om däremot mina intressen är inriktade på det fysisk-eteriska och överfysiska: goda egenskaper, förmågor, förståelse, kunskap, lärande, medvetenhet, så är mina utsikter i motsvarande mån goda och allt bättre ju mera bestämt jag har denna inriktning.

I all esoterisk undervisning betonas förberedelsen. Jag kan inte nå högre tillstånd av vara utgående från ingenting eller en alltför låg nivå. Vägen börjar på en högre nivå än det vanliga mekaniska livets. Jag kan i allt jag gör, i allt jag inte gör, förbereda mig för detta högre. Jag kan inför alla val jag måste träffa fråga mig: Kan jag taga detta med mig? Det jag inte kan taga med, måste jag ändå lämna, förr eller senare, så varför vänta tills omständigheterna tvingar, om jag ändå kan göra det nu? All förberedelse börjar med den egna inställningen, och förberedelsen för eteriseringen utgör intet undantag från denna regel. En viktig insikt därvid är att i esoteriken all förberedelse går uppifrån ner, det vill säga börjar från individens högsta medvetenhetsslag, i människans fall det mentala och även det kausala, i den mån detta aktive-rats. Allt börjar alltså med den egna mentala kunskapen om och förståelsen av eteriseringens natur och nödvändighet. Därifrån arbetar man sig nedåt till den emotionala värderingen som, i den mån denna bygger på rätt mental kunskap och förståelse, blir rätt drivkraft för fysisk rätt handling och (lika viktigt!) rätt icke-handling, fysiskt rätt förverkligande och rätt avstående.

Rätt mental-kausal förberedelse för eteriseringen innefattar också rätt förståelse för de hit-hörande tidsperspektiven. Helt eterisk blir först sjätte rotrasens tredje underraser. Dessförinnan framväxer femte (ariska) rotrasens sjätte underraser, ur vilken sjätte rotrasen föds långt senare; sjätte rotrasen utvecklar först två underraser, samtidigt som femte rotrasens sjunde underraser bildas. Dessa fyra framtida underraser är alla grovfysiska-organiska, som framträder och gör sig starkt gällande i världen långt innan de eteriska raserna senare uppstår. Det erforderliga tidsperspektivet omfattar många tusen år, under vilka de fyra nya organiska raserna i tur och ordning är de dominerande i mänskligheten, innan den första rent eteriska rasen gör sitt fram-trädande. Nödvändigt att inse är också att sjätte rotrasens framträdande förutsätter att mänskligheten dessförinnan återkallat planethierarkin, så att dess inkarnerade medlemmar kunnat taga ledningen över en i annat fall urspårad mänsklighet.

Också IA i Skövde har ett antal frågor, som inspirerats av läsningen av *Om pytagoreiska aktiveringsmetoder*:

”En klar förståelse av medvetenhetsutvecklingens teori är ett starkt redskap för medvetenhetens praktik. ...” (OPA 4.4.5) Nu och allt mer i framtiden betonas i esoteriken mental-kausal förståelse och fysiskt förverkligande, fantasibetonade förfaranden nedtonas.

Fråga 1: Har detta med strålarna att göra: 5te och 6te strålen avtar, 2dra strålen verkar alltid och stärks i kombination med vattumannens tidsålder, 7de strålens verkan blir allt starkare under kommande århundraden och 4de strålen kommer in år 2025?

Svar: Ja. Alla på förståelse grundade metoder stärks under 2dra strålen, medan metoder som betonar skapande fantasi (visualisering) försvinner efterhand som 6te strålen klingar av. 7de och 4de strålarnas tilltagande makt gynnar allt arbete i det fysiska, i synnerhet med 4de strålen det fysisk-eteriska, fjärde fysiska molekylarslaget. Under fjärde strålens välde blir det en helt annan, djupare förståelse av eterns verklighet.

Fråga 2: Är det möjligen så att planethierarkin anpassar sin presentation av världs- och livs-åskådning till strålarna eller departementen och tidsåldern?

Svar: Ja. Hylozoiken har kunnat publiceras i vår tid också därför att betingelserna vad gäller

den nya zodiakepoken och de strålenergierna eller departement som är och senare blir rådande under denna är särskilt gynnsamma för människors förståelse av kunskapen.

Fråga 3: Kan man också anta att de metoder som då erbjuds för att stimulera medvetenhetsutvecklingen skapas för, anpassas eller modifieras till exempelvis den kommande underrassen?

Svar: Ja. Denna underrasa, alltså femte rotrasens sjätte underrasa, kommer att förvärva fysisk-eterisk objektiv medvetenhet, det vill säga bli den ras som kollektivt tar det första större steget i eteriseringen. Denna underrasa är också den kärna, ur vilken den stora sjätte rotrasen långt senare skall växa fram. Denna framtida rotras styres av 2dra strålen, liksom sjunde rotrasen långt inne i framtiden av 1sta strålen. 2dra strålen har för mänsklighetens vidkommande särskilt samband med 46-medvetenheten, enhetsmedvetenheten. I samband härmed är följande uppgifter, hämtade ur *Kosmisk intelligens*, av särskilt intresse:

”I sjätte underrassen kommer tonvikten att ligga icke så mycket på mentalmedvetenhetens utveckling som på de förvärvade mentalförmågornas (47:4-7) användande för utvecklingen av kausalmedvetenheten. Sjätte underrassen blir inte essentialt (46) medveten, som en del hävdar. Essentialmedvetenheten kommer visserligen att vara mer utbredd i sjätte än i femte underrassen, men det utmärkande draget hos sjätte underrassens individer är förmågan att tänka kausalt och använda kausalmedvetenheten. Sjätte underrassens uppgift blir att bygga det kollektiva antahkarana, bryggan mellan kausal- och essentialmedvetenheten. Denna bro kommer att bli till nytta särskilt i sjätte rotrasen, där 46-medvetenheten blir tydligare framträdande.

I femte rotrasen kommer endast enstaka individer att vara essentialt medvetna, då de individuellt byggt den nödvändiga bron. I sjätte rotrasen kommer det att finnas små grupper, som är essentialt medvetna.” KI 7.8.29,30

Fråga 4: Efter att esoteriska kunskapen fått offentliggöras och därmed bli ”allmän egendom”, har också fordringarna för lärjungaskapet höjts. Antyder detta också att dessa lärjungar är mera mentalt polariserade, äldre klaner som fått inkarnera efter avverkat mystikerstadium, klaner vars uppgift i framtida århundraden är mental-kausal förståelse av verklighetskunskapen och dess fysiska förverkligande enligt den avsedda planen för mänskligheten?

Svar: Ja. Så är det. Detta betyder också att sådana planethierarkins medlemmar, 46- och 45-jag, som hittills åtagit sig undervisning, antingen direkt eller indirekt genom skrifter, överlåter allt mer av sådant arbete på sina lärjungar. Dessa lärjungar får särskilt beakta och söka överbrygga det glapp i förståelsen som uppstår hos gamla invigda av lägre grader mellan deras gamla insikter och den nyare undervisningen med de högre ställda kraven. Det är bland annat i arbetet på att bygga en förståelsens bro mellan det gamla lägre och det nya högre som ljus-tekniken har en av sina viktigaste uppgifter att fylla.

BH från Bamberg i Tyskland frågar red. om det för en esoteriker finns något av betydelse i Wilhelm Reichs forskning och om red. funnit någon av hans böcker läsvärda.

Svar: I min bok *Eterhöljet* (utgiven på svenska 2005 och endast delvis översatt till engelska) skrev jag i kapitel 5.13 (om sakralcentret):

”Psykoanalysens grundare Freud intresserade sig för verkan av energierna från sakralcentret och kallade den libido. Genom att sammanblanda kärleken (hjärtcentrets energi) med sexualiteten (sakralcentrets energi) vållade han och hans eftersägare (Reich med flera) mänskligheten en ofantlig skada, varav vi fortfarande inte sett alla konsekvenserna. Detta har den amerikanske psykologen professor Kevin MacDonald visat i sitt betydelsefulla verk *The Culture of Critique*.”

Jag hänvisar Er även till Laurencys bok *Livskunskap Tre*, kapitel 15.7 (också det om sakralcentret). De anmärkningar Laurency gjort om Freud och hans eftersägare här och var i sina böcker är mycket kritiska.

Det finns en hänvisning till psykoanalysens skadeverkningar i boken *Kosmisk intelligens*,

som återfinns på min hemsida, www.hylozoik.se: ”De psykoanalytiska teorierna går i fel riktning och kan visa sig katastrofala för släktets högre utveckling, om ’psykets’ verkliga natur inte utreds. LA: Om psykoanalysens skadeverkningar läs framför allt Kevin MacDonald *Kritikkulturen*, ss. 113-162, René Guénon *Kvantitetens herravälde*, kapitel XXXIV.” KI 12.1.1

BH tackade för detta svar och meddelade red. att han skulle noga studera alla hänvisningarna och tänka om beträffande studier vid Wilhelm Reich Institut i Wien, som han tidigare avsett. Red. är mycket glad, om han på detta sätt har kunnat avhålla en medmänniska från att slå in på en villoväg.

För DPKs läsare vill red. göra tillägget att båda de sistnämnda böckerna, MacDonalds *Kritikkulturen* och Guénons *Kvantitetens herravälde*, finns i sin helhet att läsa i red:s svenska översättning på hemsidan www.veidos.se

SV i Oberlin, Ohio i Förenta staterna, undrar om djurs, i synnerhet husdjurs, kausalisering. ”Jag har läst att ett djur får sitt eget mentalhölje och kausalhölje, en sker eller kan detta ske, medan djuret fortfarande lever i sin fysiska djurorganism eller först när individen föds med en mänsklig organism? Uppstår något observerbart tecken på att ens djur har kausaliserat, ifall det sker medan djuret fortfarande lever i sin organism. Jag vore glad och tacksam att förstå och veta mer om detta.”

Svar: Kausaliseringen innebär att monaden får ett eget mentalhölje och ett kausalhölje. Vi skall vara noggranna med språkbruket här, inte säga att ”djuret får sitt eget mentalhölje och kausalhölje”. Det är nämligen inte djuret, som får dessa nya, individuella höljen, utan monaden, som i samband med att detta sker lämnar djurriket för alltid. Kausaliseringen kan därför inte ske, så länge monaden lever i en djurorganism, och den sker heller inte, när monaden första gången föds med en mänsklig organism, utan den har skett dessförinnan. Kausaliseringen måste monaden genomföra i samband med egna djurorganismens fysiska död, eftersom kausalhöljet inte kan förenas med en djurorganism. I många fall sker kausaliseringen såsom resultat av en yttersta medvetenhetsansträngning från monadens sida, till exempel när djuret söker rädda sin husbonde eller matmor ur livsfara och därunder självt dör.

Kausaliseringen, som är monadens oåterkalleliga övergång från djurriket till människoriket, har sin högre motsvarighet i människoriket, nämligen monadens övergång till femte naturriket, enhetsriket eller essentialriket. Monaden blir därmed ett 46-jag eller essentialjag, varför denna övergång kallas ”essentialisering”. Och liksom är fallet med kausaliseringen, måste monaden, när den essentialiserar, lämna alla sina höljen att upplösas, och för människan betyder det förutom organismen med dess eterhölje och emotionalhöljet även mentalhöljet och kausalhöljet. Människan måste oåterkalleligen dö för att övermänniskan skall kunna födas, något som gnostiska evangelieförfattarna uttryckte i symbolisk form, när de lät Jeshu säga: ”Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt.” ”Faller i jorden” antyder inte bara fysiska inkarnationens utan även självupppoffringens nödvändighet. ”Ensam korn” anger att kausalhöljet är ett individualiserande, isolerande hölje, som saknar gemensamhetsmedvetenhet. ”Bär mycken frukt” anger inträdet i gemensamhets-, enhetsmedvetenheten. Se även KI 6.8.8

Vår grekiske vän MS har skickat oss två frågor.

Fråga: Är det möjligt att aktivera medvetenheten genom att utöva sexuell alkemi (såsom i daoismen och tantriska traditioner)?

Svar: ”Sexuell alkemi” är inte så klart definierad, och varken daoismen eller tantrismen hör till den esoteriska traditionen utan ingår i mystiken, varför deras förfaranden inte är särskilt

pålitliga och i vissa avseenden motverkar högre medvetenhetsutveckling.

Men om Du menar höjandet av energi från eterhöljets sakralcentrum (sexualcentrum) till strupcentret, är detta en metod för medvetenhetens aktivering, om den utföres på rätt sätt – det vill säga från medvetenhetsaspekten. När under denna process den lägre, fysiska sexualenergin, nödvändig för det fysiska skapandet eller fortplantningen, höjes, förvandlas den till högre, emotional och mental skaparkraft. Detta kan göras antingen automatiskt, när människan är så uppslukad av högre kreativ verksamhet att hon inte låter någon energi eller uppmärksamhet riktas på det sexuella, eller under ledning av en kompetent lärare. I vilketdera fallet göres detta från medvetenhetsaspekten och inte genom avsiktlig manipulation med de ifrågavarande energierna.

I den verkliga esoteriken riktas ingen uppmärksamhet på sakralcentret eller dess energiyttringar (sexualiteten). (KI 2.17.1) All uppmärksamhet riktas på de kvaliteter och medvetenhetsslag som hänger samman med de fyra högre centren: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. Ju aktivare dessa fyra centra är, desto högre utvecklad är människan i fråga. Här följer några hänvisningar till Laurency: L3 8.18.4, 15.4.4, 15.7; MV 3.7.2.

Fråga: Är det möjligt att förlänga telomererna genom upptagning av högre (46-)energier?

Svar: Det är möjligt att hejda organismens åldrande, avlägsna all sjukdom ur den och därmed göra den villkorligt odödlig, genom att medvetet rikta 46-energier. Exakt hur detta göres i alla detaljer med telomerer, blodceller och så vidare, kan jag inte säga. Det enda vissa är att den individ, som förmår medvetet och ändamålsenligt styra och rikta 46-energier ner i det egna eterhöljet och dess centra, är oemottaglig för sjukdom och befriad från organismens åldrande. Men för att kunna göra detta, måste han vara åtminstone ett 46-jag, ett enhetsjag, en övermänniska av lägsta slag. Ingen vanlig människa kan göra detta, icke ens ett kausaljag. Alltså: ja, det är möjligt, men inte för oss. Liksom är fallet med allt i esoteriken, måste vi beakta de alltid närvarande tre faktorerna: rätt tid, rätt plats och rätta individer (VODV 9.7.8). Hänvisningar till Laurency: L2 4.8.5, 6.12.2; MV 9.13.3, 11.12.26

TD i Knivsta har skickat oss sexton frågor, närmast föranledda av läsningen av uppsatsen *Om pytagoreiska aktiveringsmetoder* (OPA) och kompendiet *Om det kausala* (ODK).

Det står att man inte kan utveckla högre medvetenhet, högre mental eller kausal, genom att skapa fantasibilder i emotionalmateria. (OPA 4.3.8) Högre slags emotionalitet är mentaliserad emotionalitet, känslan är mer förnuftig än begäret och fantasin mer förnuftig än känslan. (OPA 2.3.6)

Fråga 1: Alltså är fantasin bättre än blotta begäret, mera utvecklad, eller hur ska man förstå det?

Svar: Det rent emotionala, utan mentalt inslag, är förnuftslöst begär. I den mån detta begär ingår förening med det mentala, uppstår två blandformer: känsla och fantasi. Känslan är i varierande grader mer emotional än mental, mer begär än förnuft. Fantasins är på motsatt sätt i varierande grad mer mental än emotional, mer förnuft än begär. Det finns därmed en medvetenhetsskala, som utan glapp löper från begär över känsla och fantasi till begärsfritt förnuft (högre mentalitet). Denna skala, människans medvetenhetsutveckling, såväl den kollektiva som den individuella, handlar om att begäret, det emotionala, mentaliseras eller bringas under mentala förnuftets kontroll, varefter det kausala aktiveras och kontrollerar och onödiggör även det mentala. Fantasins är alltså bättre än både känslan och begäret, mer utvecklad, mer förnuftig och lättare att styra med förnuftet, kan därför också vara mer ändamålsenlig. Kreativ fantasi kan exempelvis användas för övervinnande av negativa känslor, hämmande emotionala komplex såsom dålig självtillit, blyghet, sårbarhet etc.

En särskilt viktig förmåga hos det högre mentala, 47:5 och 47:4, består i att kontrollera det

högre emotionala, mystikerstadiets attraktiva fantasi. (OPA 4.2.4) Det emotionala är det enda slag av medvetenhet som inte har något att tillföra verklighetsuppfattningen, utan dess uppgift är att på emotionalstadiet ge viljeenergi som driver till handling. Det är också detta riktiga och viktiga bruk lärjungen skall göra av sin emotionalitet: rikta den nedåt mot fysiska handlandets värld, i självförverkligande och tjänande. Det som då kan ske, om han leds av rätta motiv och rätt inställning, är att det upprättas en ömsesidig kontakt mellan det högre emotionala och det kausala, 48:3 med 47:3 och 48:2 med 47:2, så att passiv kausalmedvetenhet aktiveras. Men denna aktivering blir mest ändamålsenlig, när den får ske i det omedvetna, utan att känslan riktas uppåt mot tankens och idéns världar, ty därav blir bara vilseledande fantasi. (OPA 4.3.12)

Fråga 2: Varför är denna aktivering av det högre emotionala mest ändamålsenlig som omedveten process och hur går det ihop med att man måste samtidigt handla efter sina ideal, alltså beundra något bättre och högre än sig själv, att på så vis kunna utveckla mera av högre, attraherande känslor i sitt emotionalhölje?

Svar: Här följer till svar tre uttalanden av Laurency: "Esoteriken är ett mentalt system och måste mentalt begripas. När känslan tar hand om hithörande begrepp, bli dessa emotionaliserade; kunskapen om livslagarna blir ett drivande känslöelement, som lätteligen snedvrider livsinställningen. Så är t.ex. lagen för självförverkligande förklaring på reinkarnationen: vi få genom liv efter liv tillfällen göra erfarenheter för att lära av dem, förvärva egenskaper och förmågor. Lagen anger att allting är vårt eget verk och att vi själva måste vandra vägen; ingen annan kan gå den åt oss. Men för känslan blir lagen ett krav, som resulterar i att man själv börjar medvetet fuska i vad som bör ske i det omedvetna, när vi leva vårt liv på ändamålsenligt sätt. Lagen förutsätter tillit till Livet: att våra livsomständigheter äro avsedda att lära oss något och att vi genom att göra så gott vi kunna omedvetet förvärva vad Livet avsett med inkarnationen. Vi äro alldeles för livsokunniga för att avgöra för oss själva eller andra vad som är bäst för oss eller dem. Och framför allt kan känslan icke visa vägen annat än i mycket vardagliga avseenden." L1 9.46.15

"I sin egocentricitet känner sig människan såsom universums medelpunkt. Allt värderas efter betydelsen för henne själv. Visheten börjar med, att hon upphör att vara centrum i sin cirkel och istället sätter dit ett ideal, icke för att bli idealisk utan för att glömma sig själv." DVS 3.38.7

"Jagets aktivering av medvetenheten i allt högre molekylarslag är en process, som bäst sker automatiskt och omedvetet. Enligt lagen för utveckling försiggår utvecklingen säkrast i det omedvetnas skydd. Eftersom individen är okunnig om hithörande metoder och varje försök att på egen hand tillämpa en fiktiv metod är dömt att misslyckas, så gör jaget vist i att överlämna saken åt övermedvetenheten. Vad jaget behöver göra är att undanröja hindren. Detta sker genom att glömma sig själv, förfina höljena och genom meditation själv lösa alla uppkomna problem (rikta uppmärksamheten mot övermedvetenheten). Undan för undan lär jaget genom erfarenheten hur detta skall tillgå. Okunnighetens spekulationer i otid medföra oftast misstag. I den mån jaget glömmet sig självt i tjänandet, kan ännu omedvetna kollektivmedvetenheten göra sig gällande." L2 7.15.6

"Den [monaden] förvärvar därmed verklighetsinstinkt, subjektiv kunskap om verkligheten och handlandets ändamålsenlighet." ODK 3.9

Fråga 3: I många sammanhang använder man ordet *ändamålsenlig*. Betyder det lagenliga och målmedvetna energier eller viljestyrda energier, som är ändamålsenliga i stället för mekaniska som uppstår utan mental kontroll?

Svar: Termen "ändamålsenlig" avser verksamhet som är (förhållandevis) effektiv med avseende på ett ändamål, ett åsyftat resultat. Termen måste förstås i flera skalor eller grader

alltefter graderna av uppväckt medvetenhet som förmår styra individ eller kollektiv mot ändamålet ifråga. Djur kan handla ändamålsenligt styrda av artinstinkten men utan att vara självmedvetna eller målmedvetna. Människor kan individuellt och kollektivt handla ännu mer ändamålsenligt tack vare sin kunskap, förståelse och medvetenhet. Femte och sjätte naturrikenas individer och kollektiv kan handla oerhört mycket mer ändamålsenligt. Och så vidare. I åter en annan skala ställs ändamålsenligt mot mekaniskt. Enligt fysikalistiska vetenskapen är ändamålsenligt skeende ett specialfall av mekaniskt. Enligt hylozoiken är det mekaniska ett specialfall inom en övergripande kosmisk och solsystemisk ändamålsenlighet. KOV 2.16.5

”Kausalideerna är kanaler för hierarkiska energier.” ODK 13.20

Fråga 4: Är hierarkiska energier just medvetna energier från planethierarkin?

Svar: Ja. När man talar om deras medvetenhetsaspekt, använder man termen ”hierarkiska ideer”. Hierarkiska energier och hierarkiska ideer är alltså två aspekter eller sidor av samma verklighet. KOV 2.17 Planethierarkins världar är 43–46, varför hierarkiska ideer och hierarkiska energier leder sitt ursprung från dessa världar. Dessa ideer överensstämmer alltid med verkligheten och lagen, är sanna, goda, sköna och lagenliga. I sin energiaspekt är de alltid ändamålsenliga och lagenliga och alltid medvetet styrda energier. De måste också förr eller senare förverkligas i mänskligheten. Hur mycket eller snarare hur litet dessa ideer har förverkligats i mänskligheten är ett mått på mänsklighetens kollektiva utvecklingsstadium.

Kausalmedvetenheten upptar det väsentliga av våra livserfarenheter, så att kausalväsendet under inkarnationen är icke endast passiv uppsamlare av livserfarenheter utan även aktiv deltagare i Augoeides’ arbete. ODK 14.1 Kausalväsendet består under inkarnationen av två höljen: det större kausalhöljet och det mindre triadhöljet. ODK 2.1 Kausalhöljet blir då begynnande självaktivt och kan självt förvärva kausalmaterial utifrån. ODK 3.9 Med ”kausalväsendet” menas kausalhöljet och människan såsom ägare av sådant hölje. Med denna term göres ingen skillnad mellan stora kausalhöljet och triadhöljet. ODK 14.5

Fråga 5: Menar man med kausalväsendet något enhetligt väsen eller kollektiv av många olika väsen som under evolutionen utvecklas och så småningom blir självständigt och automatiskt fungerande som eterhöljet är nu för oss?

Svar: Med kausalväsendet menas individens eget kausalhölje, inte något kollektiv av kausalhöljen. Med kausalväsen menas också mänskliga individen såsom ännu icke förverkligat kausaljag. Märk att Laurencys MV har först en avdelning som heter *Förstajagets kausalväsen* och senare en som heter *Kausaljaget*. Med ordet ”väsen” framhålls materieaspekten, höljet, med ordet ”jag” den i höljet självmedvetna monaden. Se L2 9.25.6, L3 3.11.6, MV 7.16.4

Monaden kan börja aktivera kausalhöljets passiva medvetenhet, när den nått kulturstadiet, emotionala mystikerstadiet (48:3). ODK 14.8 När efter inkarnationens avslutande triadhöljet sammansmälter med kausalhöljet, blandas de kausal molekylerna som inkarnerat med dem som stannat kvar i kausalhöljet, så att efter några inkarnationer samtliga molekylerna varit inkarnerade och aktiverats av förstatriaden, detta under förutsättning, att jaget i sin utveckling nått emotionala 48:3 och mentala 47:5. ODK 2.7

Fråga 6: Syftar man på det stadium, alltså kulturstadiet, där som först kausalväsendet, monaden i sitt större kausalhölje börjar delta i Augoeides’ arbete.

Svar: I ODK 14.8 syftas enbart på kulturstadiet, högre emotionalstadiet. I ODK 2.7 syftas på humanitetsstadiet, högre mentalstadiet, och den mer omfattande aktivering av kausalmedvetenheten som sker först på detta stadium.

Sunt förnuft är alltså en norm för förnuftet, en härledning ur identitetslagen. Det är subjek-

tivt, individens egen självförvärvade uppfattning. ODK 20.1,2

Verkligt sunt förnuft har först kausaljaget, som kan objektivt studera det förflutna och tillgodogöra sig det undermedvetnas erfarenheter, fritt från förstajagets personliga subjektivitet. ODK 20.4

... kausaljaget vid inkarnation icke vidare behöver förlora sin medvetenhetskontinuitet, sin jagidentitet. ODK 23.2

Först såsom kausaljag förvärvar hon kunskap om verkligheten och därmed förståelse för att hon är en bestående självidentitet. Förvärvet av oförlorbar självidentitet är möjligt endast för kausaljag. Individens vet sig då vara samma jag genom alla inkarnationerna. ODK 18.5

Fråga 7: Vad menas med identitetslagen i dessa sammanhang och i jämförelse med sunt förnuft och självidentitet?

Svar: Med identitetslagen menas den grundläggande lagen i logiken. KOV 5.3.1, 5.5.6; L4 7.67, MV 10.10.1. Denna lag formulerades först av Aristoteles och lyder "varje ting eller begrepp är detsamma som det självt och skilt från ett annat". Leibniz formulerade den: $A = A$. Den kan också uttryckas "detta är detta och inget annat". Den betyder att ingenting kan vara sin egen motsats eller förnekelse. Därmed vederläggs exempelvis subjektivismen (självbetecknad såsom "idealismen") i filosofin, eftersom den hävdar att sakens verklighet inte är sakens verklighet utan illusion eller överklighet. KOV 5.41.8, MV 9.12.2

Kausaljagets tillämpning av identitetslagen i en psyko-logisk bemärkelse är mycket grundligare och mycket mer omfattande än vad det oförvandlade förstajagets, den vanliga människan någonsin förmår i detta hänseende. Kausaljaget har nämligen permanent självmedvetenhet och säger därför aldrig "jag" om emotional- eller mentalhöljets mekaniska och automatiska funktioner (säger icke som den vanliga människan "jag är arg", "jag är ledsen", "jag är rädd", "jag hatar den eller det" etc.), vilket sammanhänger med att kausaljaget har objektiv emotional och mental medvetenhet och därför iakttar dessa mekaniska höljesytringar såsom materiella former, föremål, skilda från jaget självt. (VODV 19.4.4) I en större skala tillämpar kausaljaget identitetslagen genom sin förmåga att konstatera sig ha varit samma jag genom alla inkarnationer: "jag är detta jag och inget annat, jag har alltid varit detta jag och inget annat". Kausaljaget har verkligt sunt förnuft, eftersom det har objektiv både emotional och mental medvetenhet, såsom fullt utvecklat även kausal objektiv medvetenhet, och därför inte förvillas av emotionala illusioner och mentala fiktioner, utan tvärtom genomskådar dessa i kausalideernas, verklighetsideernas ljus. (MV 10.10)

Verklighetsuppfattningen är visserligen totalt olika i de olika världarna, men i varje värld finns det endast en som är riktig, och den kan konstateras endast av kausaljag och högre jag. ODK 20.5

Fråga 8: Är det därför man talar om olika verkligheter; mental verklighet, emotional verklighet och fysisk verklighet i sig?

Svar: Ja. Varje värld av de 49 (fysisk, emotional, mental-kausal, essential osv.) är sin egen verklighet, helt olik alla de andra 48. Det är logiskt felaktigt att bedöma en världens verklighet utifrån en annan (högre eller lägre) världens verklighet.

Fråga 9: Och hur ser man på verklighetsinstinkten och dess utveckling?

Svar: I en större skala gäller att instinkten är djurrikets, intellektet människorikets och intuitionen femte naturrikets särskilda förmåga. I en mindre skala, den enskilda individens utvecklings skala, kan man tala om instinkt (47:7) såsom ett förberedande stadium inför förvärvet av intellekt (självaktiv förståelse, 47:4-6) och intellekt såsom en förberedelse inför förvärvet av intuition (47:1-3, 46 och 45). Se annars KOV 5.38.12; DVS 3.70.7; MV 9.165.8 L2 5.1.5, 9.31; och många andra ställen. Det kan visa sig värdefullt att systematiskt söka igenom HTLs samlade verk (DVS, KOV, MV, L1-L5) med sökordet verklighetsinstinkt.

Det har sagts att förståelse, kunskap och vara är en trekraft och helheten av trekrafter i alla världar. Det står: Monaden kan momentant centra sig i kausalhöljets centrum, stimulerande dess atomer till ytterligare ökad aktivitet utöver den som resulterat av impulserna nerifrån. Därvid tillgodogör sig monaden kausal livsförståelse, kan upptaga kausalideer och konkretisera dessa i mentalmedvetenheten. Den förvärvar därmed verklighetsinstinkt, subjektiv kunskap om verkligheten och handlandets ändamålsenlighet. (ODK 3.9)

Fråga 10: Kan man säga att en förståelse om trekrafter i en värld, till exempel fysiska världen, möjliggör verklighetsuppfattning i denna värld, är det detsamma som verklighetsinstinkt?

Svar: Nej. Verklighetsinstinkt och verklighetsförståelse är två olika förmågor, som vi inte kan tala om i samma skala. Verklighetsinstinkten börjar utvecklas redan i de undermännliga rikena och visar sig exempelvis i djurens artinstinkt, vilken inom sina gränser är nära nog ofelbar. Verklighetsförståelsen börjar utvecklas först i människoriket och förutsätter kunskap och vara (medvetenhet och vilja) av en betydligt högre kvalitet än vad som är möjligt för ett djur. Verklighetsinstinkten är den första aningen, förberedelsen för det som sedan skall bli verklighetsförståelse, vilken representerar en högre grad av medvetenhet. Förståelse av trekrafter bygger på dels kunskap om trekrafter (teori), dels egna iakttagelser av trekrafter i olika skalor och sammanfattning av dessa iakttagelser till allmän insikt (praktik). Mera om trekrafter finns att läsa i böckerna *Eterhöljet* (3.22), *Fjärde vägen* (kapitel VII och VIII) och *Kosmisk intelligens*. Laurency avhandlar trekrafter på blott ett ställe, L2 4.13.4. Det viktiga men svåra ämnet trekrafter studerar man teoretiskt främst i KI, nämligen i 3.9.24, 3.9.52, 3.10.7, 5.3.10, 5.3.54, 6.3.11, 6.3.14, 6.18.1, 8.4.14, 8.11.9, 10.2.7, 11.8.5, 11.8.6, 13.1.9, 13.6.22, 13.7.6, 17.3.5, 17.3.7, 17.5.9, 17.5.41, 17.5.90, 18.1.12, 18.4.13, 18.6.9, 18.7.34, 19.1.21, 19.3.13, 19.5.3, 19.5.10, 19.6, 19.7.9, 19.7.10, 19.7.11, 20.2.23, 20.4.37, 20.4.38, 20.6.2 och 21.4.4.

Hylozoikern förvärvar kausalintuitionen via perspektiv- och systemtänkande och essentialintuitionen genom kollektivmedvetenhet via telepatin. OPA 2.2.5

Fråga 11: Menas här med kollektivmedvetenheten den egna gruppmedvetenheten i essentialvärlden med likar på samma utvecklingsstadium eller handlar det om något större grupper?

Svar: I första hand menas den egna gruppmedvetenheten i essentialvärlden, en gruppmedvetenhet som tillhör ett av de sju departementen och som vidgas för varje högre slag av 46-medvetenhet monaden uppnår (medvetenhetsslagen motsvarar materielagen, så att det finns sju huvudslag och 49 underslag till ettvar av dessa). Dessutom skall man betänka att 46-medvetenheten innefattar alla lägre slag av medvetenhet (47–49) och därmed alla de väsen inom planeten som har dessa slag av medvetenhet. I andra hand menas alla slag av kollektivmedvetenhet som inte överstiger den egna nivån, och som det individuella 46-jaget kan tillfälligt kontakta eller ingå i, eftersom de olika kollektivväsendena i medvetenhetsexpansionens världar (46–1) inte har några skiljande murar mellan sig. Se annars MV 9.9.

Denna kollektiva insikt [nämligen att esoteriken i fortsättningen måste utgå ifrån och bygga på hylozoikens system] betecknar i själva verket inledningen av en ny epok inte bara i esoterikens publicering utan även i den mänskliga medvetenhetsutvecklingen. OPA 2.5.3

Fråga 12: Hur formas denna kollektiva insikt?

Svar: I och genom studiegrupper. Det kan inte nog kraftigt betonas att esoteriken eller hylozoiken studeras av och i grupper, som lyder åtminstone elementära skolregler. Individuellt studium, hur upplyftande och värdefullt det än må te sig för individen ifråga, kan aldrig ge tillräckligt effektiva resultat. Detta sammanhänger med att det inte finns något sådant som en-

bart teoretisk esoterik. All esoterik måste även praktiseras, vara skicklighet i handling, tillämpas i livet. Läran lever icke oanvänd. OPA 4.4.5 Och denna praktik är oupplösligt förbunden med det samtidiga arbetet på tre linjer. OPA 4.1.1,6,7. I en rätt sammansatt och rätt motiverad grupp arbetar alla medlemmarna träget med både att fördjupa sin kunskap och att förbättra sitt vara, höja sin medvetenhet.

Fråga 13: Betyder det att fler sådana nerdimensionerade mentalideer finns färdiga för den del av mänskligheten som alls är mottaglig för esoteriska ideer och att de borde inse nästan automatiskt att all begreppsmässig, förnuftsbestämd, icke fantasibestämd uppfattning av esoteriken i fortsättningen måste utgå ifrån och bygga på hylozoikens system eller hur går det med medvetenhetsutvecklingen de närmaste femtio åren?

Svar: För att börja bakifrån måste man säga att det är bäst att inte uttala sig om framtiden annat än om sådana villkor som står i mänsklig makt att åvägabringa, alltså ”om vi vill ha det och det resultatet, måste vi först göra det och det”. Och då är det ett enkelt konstaterande att de, som studerar esoterik (hylozoik), i allmänhet kunde göra mera för kunskapens växande hos människorna än de hittills gjort. Såsom esoterikstuderande är vi kallade till ett handlingens, förverkligandets och självupppoffrandets liv. Om vårt individuella mål är monadens uppgående i andratriaden, individens förvandling till andrajag, så är det ett faktum (matematiskt visat i en av pytagoreernas symboler) att människans självmedvetna kontakt med kausalmedvetenheten och senare förvandling till andrajag förutsätter hennes förverkligande och tjänande i fysiska världen. För dem som också anstränger sig mycket att göra något för medmänniskornas medvetenhetsutveckling finns ingen gräns för vad lärarna i planethierarkin är beredda att skänka av kausalideer, verklighetsideer, esoteriska ideer. Att nerdimensionera dessa till det mentalt uppfattbara, till mentalideer, är en uppgift för dessa lärares lärjungar. För esoterikstuderande viktigare än att begära ny kunskap är att bättre bearbeta, för djupare förståelse studera, de många redan givna esoteriska fakta och ideerna. Liksom i näringsfysiologin det inte kommer an på hur mycket vi stoppar i oss i kvantitativ mening utan hur väl vi väljer det just vår organism behöver och kan tillgodogöra sig i kvalitativ bemärkelse, så gäller något motsvarande ifråga om esoterisk kunskap: vi behöver alla ett fördjupat, mer intensivt studium av det vi redan mottagit. En nära nog automatisk insikt om att hylozoikens system måste ligga till grund för esoteriskt studium i fortsättningen finns bara hos dem som i förflutna liv varit invigda i Pytagoras' hylozoik; andra får kämpa sig fram till denna insikt. Varken för den ena eller andra kategorin är behärskaandet av det hylozoiska kunskapssystemet ett lekverk – det kräver ett intensivt, hängivet arbete. Men detta arbete är oerhört viktigt och inte bara för individen som utför det. Ty var och en som gör det, främjar och underlättar därmed samma slags arbete för dem som kommer efter. (Beträffande det sist sagda se L1 1.14.2, L2 3.39.9 och MV 9.59.1.)

I vår tid blir allt fler människor mer medvetna om emotionalvärldens existens. OPA 3.1.13 Detta kan sammanställas med ODK 3.11: När 25 procent av kausalhöljets materia består av mentalatomer, börjar andratriaden aktiveras och monaden knyts närmare till andratriadens mentalatom, samtidigt som individens fysisk-eteriska och emotionala medvetenhet normalt objektiveras.

Fråga 14: Alltså när man har en viss objektiv emotionalmedvetenhet i emotionalvärlden och är mer medveten om emotionalvärldens existens, måste man då redan vara på humanitetsstadiet, vara mentaljag, och ha övervunnit emotionalvärldens illusivitet?

Svar: Nej. Här gäller det att inte blanda ihop orsak och verkan. Den människa, som förvandlas från mentaljag till kausaljag, förvärvar först emotional, sedan också mental och slutligen kausal objektiv medvetenhet på ett naturenligt, lagenligt sätt, det vill säga förvärvar samtidigt de inre redskap hon behöver för att rätt använda denna objektivitet. Men omvänd-

ningen gäller inte utan vidare: att varje människa, som har någon grad av objektiv medvetenhet i emotionalvärlden, befinner sig åtminstone på humanitetsstadiet. Detta torde inte vara fallet annat än förhållandevis sällan. Man måste nämligen göra en skarp åtskillnad mellan den vanliga emotionala klärvoajansen och den naturenligt och lagenligt (med äkta esoteriska metoder) förvärvade objektiva emotionala medvetenheten. Skillnaden beror på många faktorer, varav endast några få skall uppräknas här: lärjungestatus (vanliga klärvoajanter är inte lärjungar och blir heller inte antagna till sådana), graden av uppväckt kausal självmedvetenhet (svag intill obefintlig hos vanliga klärvoajanter), de nämnda inre urskillningsredskapen (finns ej hos klärvoajanter), skördemässig rätt till och ödesmässig lämplighet för emotional objektiv medvetenhet (för klärvoajanterna är det snarare än skörde- och ödesmässig belastning att äga denna objektivitet).

Fråga 15: Hur skall vi esoteriker förhålla oss till en sådan företeelse och vad har det för verklig betydelse?

Svar: Vi skall inte sträva efter att förvärva emotional objektiv medvetenhet, utan tvärtom efter högre mental och kausal subjektiv medvetenhet (sunt förnuft, förståelse av verkligheten och livet). MV 5.27 Den verkliga betydelsen är att den åtminstone visar att det finns en verklighet utöver den fysiska och på det sättet kan rädda människor undan en fördummande fysikalism. Samtidigt är fysikalismen ett skydd för alla dessa, som inte skall överbevisas om att överfysisk verklighet finns, eftersom de annars skulle missbruka de därmed förbundna krafterna och energierna.

Fråga 16: Vistas sådana, som har denna emotionala objektiva medvetenhet under sömnen och efter döden, medvetet i emotionalvärlden och träffar sina likar i gruppen där?

Svar: Ja, förutsatt att de har nått åtminstone kulturstadiets högre nivåer och därför kan medvetet uppehålla sig i emotionalvärldens högre regioner (48:2-4). Hur många av dem som faktiskt kan uppehålla sig i dessa högre, är ovissst. De lägre regionerna (48:5-7) är ingenting att sträva efter.

Ur dr Nicolls psykologiska kommentarer

Arbete på negativa känslor

En människa kan inte taga ett enda steg framåt i sin utveckling, om hon inte börjar iakttaga negativa känslor och kämpa med dem. Alla negativa känslor är obrukbara. Var och en av dem har sitt särskilda gift. Till grund för alla dessa känslor ligger våld och självdyrkan. Känslocentret, som skulle leda arbetets inflytanden till oss nästan oavbrutet, utom för kortare skeden, vilket vi måste stå ut med, kan inte göra det om det behärskas av fördärvliga känslor. Om känslocentret inte ger något annat än negativa tillstånd, om det ständigt matar oss med olika sammansättningar av dessa negativa tillstånd, står det i vägen för varje slags växande av varat som annars kunde vara möjligt. Det är utmärkt att söka göra upp förteckningar över negativa känslor för er själva. I denna lista måste ni taga med olika slags tillstånd av nedslagenhet, olika slags självömkan, olika slags ihållande förbittring, känslan av att ha behandlat illa, och ni måste även ha med många slags hat, många slags obehaglig självbelåtenhet och förakt för andra, och framför allt måste ni taga med känslan av egen förtjänst, en av de orenaste av alla känslor och en som kanske mer än någon annan känsla stänger av alla inflytanden från högre centra. Känslocentrets renande betonas särskilt i detta arbete. Jag påminner er här om att det visserligen är nyttigt att göra upp en förteckning över negativa känslor, både över vad man har iakttagit hos andra och över vad man iakttagit hos en själv, men att likväl det enda, som kan visa oss när vi själva är negativa, är den funktion som i arbetet kallas *inre smak*. Vi kan tänka på denna som det verkliga samvetets begynnelse. Längre njuter människan av negativa tillstånd, njuter av deras smak. Många år kan gå, innan en människa börjar tycka illa om att vara

negativ även det minsta lilla. Hon börjar sedan smaka på dessa negativa tillstånd, känna igen deras smak och att så känna igen dem allt tidigare med detta inre smakorgan, som inte är riktat mot det yttre livet, utan mot människans inre värld. Somliga negativa känslor är mycket elakartade, har en mycket stark smak. Det är lika så gott att avslöja dem genast och slita bort dem från varje skyddande självrättfärdigande och se dem för vad de verkligen är. En människas känsloliv förstöres fullständigt av dessa många slags negativa känslors närvaro. Hur kan man vänta sig att människor, som sedan tidig barndom tagit efter och supit in varje slags negativ känsla, någonsin skall hämta sig? Det märkvärdiga är att människor ibland har förunderliga bilder av sig själva i detta hänseende. De inbillar sig vara älskvärda och toleranta, lätta att leva med, vänliga och förlåtande och allt annat dylikt. Vad de inte ser är att det under alla dessa ting ligger en väldig mängd negativa känslor, åtskilligt inre prat, inte bara inom dem själva utan också inom den personlighet som de tycker att det är så lätt att ha att göra med. Jag föreställer mig att detta förklarar många av de underliga ansiktsuttryck människor ibland visar. Med andra ord tror sådana människor att de kan *göra* och tillskriver sig själva förtjänsten för detta. Nej, vi måste se oss själva mycket ärligare än så och inte låta vårt känsloliv ligga i mörker.

Negativa tillstånd uppstår mekaniskt, direkt eller indirekt framkallade av yttre omständigheter, av något som sagts eller inte sagts eller av någon högst trivial anledning. Ouspensky sade en gång om negativa känslor två saker, som då berörde mig mycket. Han sade att när människor ställs inför stora kriser, är de i regel inte negativa. Det är bara livets småttigheter, som framkallar negativa tillstånd. Det andra han sade var att det som irriterar oss hos andra vanligtvis är deras maskinmässighet. Åtminstone nämnde han detta såsom en källa till negativa tillstånd. Han sade vidare att vi glömmer att människor är maskiner och ständigt gör och säger samma saker och beter sig på samma sätt, uttrycker samma slags tankar, men att vi framför allt inte inser att vi själva är maskiner och att vår reaktion av irritation är lika mekanisk som det hos den andra människan som framkallade det. Att se en annan som en maskin är inte tillräckligt. Det är i själva verket farligt, eftersom man då ser bara en sida av saken. Man måste inse också sin egen maskinmässighet. Vad betyder det att inse sin maskinmässighet? Det betyder långvarigt och ständigt arbete med en själv och ständig ökning av arbetsminnet, det vill säga det särskilda minne som börjar bildas i oss genom okritisk självakttagelse, man kan nästan säga självets operativ iakttagelse av sig själv. Därigenom får man ögonblick av verklig insikt om sin egen maskinmässighet, om vilket slags maskin man är. Dessa glimtar, som uppstår då man inser sin egen maskinmässighet direkt och inte teoretiskt, då man ser att man har betett sig på samma sätt många gånger förut, är i själva verket ögonblick av själverinring. Någoting frigöres från maskinen och befinner sig utanför maskinen, och det är just detta att befinna sig utanför maskinen för ett ögonblick som ger förnimmelsen av själverinring och som egentligen ger en liten föräning av det verkliga jaget, ty det jag som man skall minnas, om man kan, är inte en maskin. Kanske skall vi inte taga upp det verkliga jaget här, ty vi talar då med för stora ord. Vi kanske bara skall tänka att det är ett ögonblick av full självakttagelse och att vi är medvetna i det iakttagande jaget, som betraktar den maskin med vilken vi vanligen är helt identifierade. Men, som ni alla vet, är det iakttagande jaget, som bildas av arbetet och dess ideer, början av den lodräta väg som leder genom vice förvaltaren till förvaltaren och genom förvaltaren till det verkliga jaget eller husbonden.

För att nu återvända till negativa känslor: negativa känslor är givetvis mekaniska. De ingår i vår maskin sådan den är, den som kallas vår smutsiga maskin. Uppgiften består i att rengöra denna smutsiga maskin, och den smutsigaste delen av maskinen är den negativa del av känslocentret som vi skaffat oss genom att härma andra och som vi egentligen inte är födda med. Ouspensky påpekade att om vi vore födda med denna negativa del av känslocentret, skulle vi inte ha en chans att skilja oss från den. Om den vore en del av vårt nedärvda psykologiska

maskineri, skulle vi inte kunna skala oss av den. Negativa känslor är förvärvade och är alldeles oanvändbara, medan däremot allt det vi är födda med är användbart. Det är ett faktum man ständigt måste påminna sig om. De är värre än oanvändbara, eftersom de suger upp och stjälar så mycket av vår vanliga kraft. Alla de finaste förvandlingarna av de tre slagen av föda – vanlig föda, luft och intryck – avbryts och förstöres eller förvrängs ständigt av aktiviteter i den negativa delen av känslacentret. Försök att själva se genom direkt iakttagelse hur ett negativt tillstånd dränerar er på kraft och försök att se vad som händer, när ni iakttagit ert tillstånd uppriktigt och försöker skilja er från detta av egna privata skäl och inte för att få beröm eller för att vinna fördelar. Om ni gör det på rätt sätt, får ni en chock. Ni får uppleva känslan av att plötsligt ha lyckats undfly något ont, något som ni inte insåg vara ont. Då börjar ni förstå varför man säger att vi kan upptäcka närvaron av negativa tillstånd genom inre smak. Man kan verkligen se det negativa tillstånd, som man flytt ifrån, såsom egentligen liggande under en, på en lägre nivå vid ett sådant tillfälle.

Här kunde det vara lämpligt att tala om negativa tillstånd i samband med en sjukdom. En människa med mycket välutvecklade negativa tillstånd, som hon aldrig iakttagit och aldrig kämpat med, är benägen att få sin allmänna motståndskraft mot sjukdomen nedsatt. Det är en sak. Nästa sak är att en negativ känsla, eller låt oss säga den energi som sammanhänger med dess yttringar, kan anknyta sig till sjukdomen och göra den värre eller mer ihållande. Man kan lida av något som normalt borde vara tillfälligt, något slags sjukdom eller smärta, men om det uppstår i en negativ bakgrund som aldrig modigt utmanats, kan tillståndet bestå eller förvärras. Från en annan synvinkel sett kan det framkalla dålig kemi inom oss. Sådana tillstånd är liksom ett gift, som börjar i vår psykologi och arbetar sig neråt till det grövre området eller kroppens fysiska materia. Kom ihåg en annan sak. Varje psykologisk händelse, antingen den är en sinnesförmimelse, en känsla eller tanke, förbrukar en viss mängd energi, om man identifierar sig med den. Om man däremot befinner sig i ett tillstånd av själverinring, bildas i stället energi och kan sparas för senare bruk. Ni känner väl igen den situation som uppstår när man ser tillbaka på ett tillstånd, som man tidigare varit identifierad med, och ser det såsom något litet och oviktigt och frågar sig hur man kunnat mekaniskt förbruka så mycken energi på det. All energi som används mekaniskt är förbrukad. Det är grunden till att det är så viktigt att börja tänka på vad som menas med att leva mera medvetet, ty i detta arbete försöker vi alla att leva ett mer medvetet liv både inom oss själva i förhållande till allt som pågår inom oss, men också i det yttre, i våra relationer till andra och livet i allmänhet. Vad är det för nytta att tala om att detta arbete har någonting att göra med inre förvandling, det som Ouspensky kallar psykologisk förvandling, om vi gör allting mekaniskt dvs. om *den*, maskinen i oss, gör allting mekaniskt? Detta är inte att leva mera medvetet. Det är bara att vara det man är som maskin, det är helt enkelt en maskin som gör allt. Eftersom negativa känslor är de allra största energislösarna och har så många andra negativa effekter, är det av största vikt att försöka hindra att kraft oupphörligt går in i dem. Detta händer alltid om vi identifierar oss med våra negativa tillstånd. Det är därför det är så viktigt att försöka skilja sig från ett negativt tillstånd, att inte ryckas med i det, att inte ge sitt samtycke till det, åtminstone inte med tanken. Ty om både tanken och känslorna samtycker, råder full identifiering, vilken ger fullt inflöde av energi in i det negativa tillståndet. Det är därför vi måste försöka svälta ut våra negativa tillstånd, ty ju mer vi ger dem näring, i hemlighet samtycker till dem, i hemlighet njuter av dem, desto mer energi tar de från oss. En människa, som är slav under sina negativa känslor, är verkligen en slav. Det enda problemet är att vi mycket lätt njuter av olika slags slaveri utan att vi inser att vi i själva verket sitter i fångelse. Det är dock meningslöst att tala om allt detta, om ni ännu inte vet vad det innebär att iakttaga negativa tillstånd och negativa anmärkningar inom er själva. Så jag säger till er att iakttaga hur ni talar. Vissa kan tala bara negativt.

Vilka negativa tillstånd eller tal har ni nu iakttagit hos er själva idag, var och en av er? Om

ni är i beråd om vad ni skall svara, kan jag bara säga att ni inte arbetar, inte utför något arbete med er själva, vilket är utgångspunkten för detta arbete. Om så är fallet, fråga er själva: varför arbetar jag inte med mig själv? Då ställer jag följande fråga till er: har ni iakttagit att någon annan kritiserat er på ett negativt sätt idag? Antagligen svarar ni: ja, det har jag. Då säger jag återigen att ni inte arbetat med er själva. Varför märker ni hur andra människor uppför sig men inte hur ni själva gör det? Det är att uppföra sig på ett mycket mekaniskt sätt, det vill säga som de allra flesta betar sig i livet. Men vi befinner oss i arbetet. Vi gör någonting utöver vad som är nödvändigt i livet. Vi lär oss något som vi inte lär oss av livet, något som inte är nödvändigt i livet. Jag finner det svårt att föreställa mig att någon som har hört om detta arbete under några år kan genomleva en hel dag utan att iakttaga något negativt tillstånd inom sig, utan att anstränga sig för att skilja sig från tillståndet antingen med icke-identifiering eller med vad jag kallar att oskadliggöra det genom att se detsamma hos en själv som man såg hos den andre.

Vi talade förra gången om arbete på varat och talade om att vara självgod över sitt vara, det vill säga att vara nöjd med sig själv som man är. (Jag råder er att läsa den uppsatsen en gång till och reflektera på det där sägs.) Hur det än är med vårt vara, det vill säga på vår nivå av vara, har vi negativa känslor. Vår nivå av vara kan karakteriseras framför allt av varats mångfald, av mängden skenjag, det vill säga av brist på enhet. Den kännetecknas av ett tillstånd av sömn, avsaknad av själverinring. Den karakteriseras av en mångfald av negativa känslor, vilka så att säga ständigt dränker oss. Ett högre tillstånd av vara kan inte uppnås, om våra negativa känslor förblir som de är och fortsätter att utöva samma makt över oss som de nu gör. Detta är helt klart. Detta kan man förstå. Studera därför era negativa känslor, ty detta är en av de viktigaste delarna av självstudiet. Iakttag dem, för anteckningar om dem och framför allt minns dem så att, när de kommer tillbaka igen, som de alltid gör, ni efter hand kan känna igen dem, innan de kan utöva sin fulla makt, nämligen innan ni kan identifiera er med dem. I synnerhet på morgonen är det viktigt att rena sinnet från negativa, obehagliga och klandrande tillstånd, innan man ger sig av ut i det yttre livet, och på kvällen bör man gå igenom sina negativa tillstånd och försöka se dem i en återblick. Om man gör detta uppriktigt och har nått en punkt, där man önskar börja göra sig fri från dem, kan man vara viss om att man får hjälp från sådana skenjag inom en som vill arbeta, och dessa är möjligen i stånd att övergå till en högre nivå av vara. Men låt inte arbetet kallna för länge. ”Åtta timmars sömn är fullt tillräcklig.” Men om man sover psykologiskt en hel vecka, befinner man sig i ett dåligt läge och blir tvungen att börja om med allting från början. *Nicoll, ss. 708-712.*

Negativa känslor och illusionen av enhet

Arbetsidé

Människan är inte en utan många. Människan är inte en enhet utan en mångfald.

Kommentar

Det finns många skickliga, självskadande skenjag i var och en av oss. De arbetar på gränsen till dagsmedvetenhet, så att man inte uppfattar vad de gör för något. Många av dessa skickliga, självskadande skenjag använder sina konster för att egga människor att ständigt älta negativa känslor. De verkar mycket stillsamt, svåråtkomligt, och om en människa inte ökar sin medvetenhet genom självakttagelse, är hon omedveten om att hon efter en tid är fylld av en mängd sprängämnen. Han måste förstå att en explosion av negativa känslor blir resultatet av halvt medvetet negativt ältande under en längre tid. Det är inte den uppenbara omedelbara irritationen som orsakar dem. Denna är mer en utlösande faktor. Man kan se att, om man tillåter sig laddas upp som ett batteri med negativa känslor, detta måste leda till en urladdning,

antingen en yttre, i en scen med skrik, vrål, tårar och slående i dörrar eller i kalla giftigheter, eller i något av de utbrott som negativa tillstånd ger upphov till på mänsklighetens nuvarande nivå, vilken är en del av vårt studium av oss själva. Är vi inte, så säg, mycket egendomliga studieobjekt? Om man kan lyckas behålla tillräcklig medvetenhet att inte identifiera sig helt och hållet med ett negativt tillstånd, kan man iakttaga allt som pågår inom en vid ett sådant utbrott och förstå vilken dödlig fascination processen besitter, även om man kan se att det är en lömsk och lögnaktig grupp skenjag som är i arbete. Är det inte också märkvärdigt att man klart och tydligt kan se att målet för det negativa tillståndet och de skenjag som framkallar det är att förstöra ens glädje att göra en ledsen och få en att må dåligt och att man samtidigt kan känna hur man blir indragen i deras maktsfär? Ja, denna de negativa tillståndens makt är verkligen ett mysterium. Den är en av de saker som visar oss hur omedvetna vi är om det som finns inom oss. Det är inte lätt att förklara hur detta – som man vet gör en förtvivlad och olycklig – kan utöva en sådan dragningskraft. Man kan sannerligen inte förklara det alls, om man fattar sig själv som *en*, som en enhet. Detta är en av de stora illusioner som hindrar oss att vakna. Det är så uppenbart men ändå så svårt för oss att inse som ett praktiskt faktum, som en oavbruten inre erfarenhet. Jag har ofta undrat över de uppenbara sätt på vilka vi är hypnotiserade. Det är nästan som om de två inblandade magikerna, som håller oss sovande på denna jord för att tjäna naturen, inte brydde sig om att dölja hur deras trick fungerar, eftersom de insett vilka lättsuggererade idioter och dårar vi är och hur vi omedelbart underkastats förtrollningen av allt de säger, även om vi har sett hur tricken går till.

Säg till någon: ”Du är underbar.” Ja ehh, tack så mycket! Hur nöjda blir vi inte? Eftersom vi uppfattar oss själva som en, hänför vi våra negativa känslor och allt annat till oss själva. Om man ser sig själv som en, förknippar man allt som pågår inom en med en själv, alla tankar, föreställningar, stämningar, minnen, känslor, stunder av missmod, sinnesintryck och så vidare – kort sagt allt i ens psykiska liv. Man tillskriver sig själv sina onda tankar och även sina goda tankar. Följaktligen är man identifierad med allt som pågår inom en själv. Detta är en allvarligt felaktig uppfattning att ha om sig själv. Det är en mekanisk uppfattning man har om sig själv. I själva verket är det en fruktansvärd uppfattning, som vållar en själv oändligt mycket onödigt och meningslöst lidande. Låt oss granska några av följderna av denna illusion av enhet. Vi talar om en människa i livet, en människa som hänför allt till sig själv och är övertygad om att hon är en, en enda person, en enhet, ett verkligt jag, att allt hon säger, allt hon lovar och svär är sant och kommer strängt att hållas. Detta framstår som en märkvärdig uppfattning så snart man börjar iakttaga sig själv och försöker komma ihåg allt man säger och lovar. För att kunna växa måste en människa först dela sig i två delar: en som iakttar och en som iakttas. Självfallet kan hon inte göra det. Varför inte? Därför att hon är övertygad om att hon styr sitt liv och allt hon tänker, gör och känner. Varför kan hon inte överge denna uppfattning och få en annan uppfattning om sig själv, en annan idé om sig själv? Därför att hon inte kan övervinna illusionen om att hon är en, vilket gör att hon hänför allt till sig själv.

Låt oss nu se vad detta betyder och varför detta arbete lär oss något som inget annat lär oss. Man har en negativ känsla och hänför den till en själv i sin inbillning om att man är en. I det fallet säger man ”jag” om den och kan man inte byta jag. Man säger ”jag är negativ”, det vill säga man har inte delat sig själv i två, i en som iakttar och en som iakttas. Men om man har gjort det, säger man: ”Jag iakttar en negativ känsla inom mig”. Då säger man inte ”jag” om den. Om man säger ”jag” om den, kan man inte motstå dess makt över en. *Nicoll, ss. 1235-*

*12*Negativa och positiva känslor

Arbetsidé

För att komma i kontakt med högre centra måste man förstöra alla negativa känslor. Negativa känslor så att säga stänger dörren till dessa högre centra.

Kommentar

Om vi visste vad vi förlorade genom att ständigt njuta av negativa känslor, skulle vi förfäras. Ja, vi hänger oss så ofta åt negativa känslor, antingen de är uppenbara eller mindre uppenbara, grövre eller finare, öppet visade eller dolda, att när arbetet lär oss att vi måste förstöra dem, kan det nästan liknas vid att säga att vi måste döda vårt känslocentrum som det är. Men eftersom detta är omöjligt, blir vi tillsagda att vi måste rena känslorna. Med detta skall förstås att renandet av känslorna innebär att man iakttar negativa känslor och skiljer sig från dem. Det ingår i det dagliga nödvändiga arbetet med en själv, det vill säga arbetet på första linjen. Det är ingenting man gör för en dag eller så (och sedan inbillar sig att man vet allt om det), utan något man måste ägna sig åt hela livet, åtminstone tills rätt kristallisering kan inträffa. Om det plötsligt uppstod ett starkt inflöde av högspänningskrafter från högre centra, skulle resultatet bli en kristallisering av vårt tillstånd sådant det är just nu. Det skulle innebära en hopplös situation. Föreställ er att ni blev fixerade liksom på en fotografisk film eller plåt efter att ha doppats ner i fixativbadet. Inget kunde sedan förändras. Samspelet mellan högre centra med deras förvandlande krafter och vårt nuvarande tillstånd regleras på ett underbart och barmhärtigt sätt. En människa tillåts inte att uppfatta mer av det inre eller förstå mer än hon kan ändamålsenligt bära. Hon leds gradvis, ett steg i taget, till att kunna uppfatta litet mer av sitt tillstånd, sin nivå av vara och varför hon inte skall uppföra sig eller tala som hon gör i sitt mekaniska tillstånd. Om hon förvandlades till en ny högre nivå av vara endast genom högspänningskrafterna från högre centra, skulle hela planen för människans förvandling såsom en självutvecklande varelse göras om intet. Här kommer källan till mycket negativt tänkande in i bilden, nämligen detta: om det är så att det finns en Gud eller en inre medveten krets av mänskligheten, varför får vi inte då genast hjälp? Låt oss ha tålmod med vår ringa tankeförmåga, som lyckas fatta allting fel. Grunden till att vi inte kan förvandlas till underbara varelser är att vi måste förtjäna detta. Här har vi en människa full av negativa känslor. Hon klagar på allt och vänder alla händelser till en möjlighet att vara negativ. Hon hävdar: "Om det finns en Gud, varför gör han inte allt härligt och tillfredsställande för mig?" Vilket blir svaret? Denna människa måste arbeta med sig själv. Varför? Därför att hon har skapats till en självutvecklande varelse och fått erfara livets händelser för att utveckla sig. Om Gud eller någon annan förvandlade henne till en medveten människa, en strålande varelse, skulle hela meningen med livet på denna planet behöva förändras. Hela skapelsens stråle och alla dess lagar skulle behöva förintas.

Sök nu förstå att vi föds som självutvecklande organismer, som ett experiment från solens laboratorium. Arbetet säger att om detta senaste experiment misslyckas, kommer människan att sopas bort, göras mycket liten, som en myra eller ett bi, och kommer ett annat experiment med en självutvecklande organism att prövas på jorden. I anslutning till detta brukar denna djupa källa till negativa känslor anmärka: "Om det finns en Gud, varför låter han krig och hemskheter med mera inträffa?" Vilket blir arbetets svar? Arbetets svar blir att människans nivå av vara drar hennes liv till sig. Krig, grymhet, hemskheter inträffar, därför att människan är på den nivå av vara som drar sådant till sig.

Hör nu noga på! Det är människan och hennes nivå av vara, som är orsaken till sådana ting, och så länge människan inte försöker vakna och utveckla sig, kommer sådana saker *oundvikligen* att fortsätta. Jag menar att människan kommer att draga dem till sig. Vi är gjorda till självutvecklande organismer, det vill säga *vi kan arbeta med oss själva och vi kan individuellt förändra vår nivå av vara*. Om vi alla förändrades, skulle krig upphöra. Studera ert vara! Ni finner då att det styres av negativa känslor i det långa loppet. Så länge som detta är fallet, kan ni inte få någon hjälp från en högre nivå, det vill säga från högre centra. Om vi är skapade till självutvecklande organismer och inte gör något försök att använda denna frihet, varför skylla

på "Gud" för att han inte ingriper? Hur skulle man kunna vara en självutvecklande organism om någon hela tiden blandade sig i? Att rena känslacentret är nödvändigt för kontakt med högre centra, som representerar mänsklighetens inre medvetna krets och som hela tiden försöker hjälpa oss, om vi bara kunde lyssna. Kan ni då inse att vi genom detta renande av känslacentret måste tillägna oss ett riktigt tänkande, en riktig mental uppfattning och en riktig inställning till varför saker och ting är som de är på jorden? Gurdjieff fick en gång frågan om huruvida krig kunde hejdas. Han sade: "Ja, men människan måste ändra sig, så att vissa vibrationer inte gör henne våldsam. Krig orsakas inte av människan. Orsakerna till krig är utomjordiska, som till exempel när två planeter motverkar varandra och orsakar en spänning, en vibration. Den mekaniska mänskligheten omsätter vibrationen i våldsamma känslor och så uppstår krig. Om människan blev mer medveten, skulle hon kanske taga emot energi såsom ökad medvetenhet från dessa vibrationer."

Låt oss nu kort återvända till vad överskriften säger, nämligen "negativa och positiva känslor". Alla positiva känslor kommer från högre centra, och det är därför vi måste arbeta med negativa känslor. De positiva känslornas är av en sådan kvalitet att de inte rymmer någon motsats inom sig. Det betyder att de är tredje kraften. De är ja och nej, inte ja eller nej. Ingen kan skapa, framkalla, tillverka en positiv känsla. Ouspensky sade: "Positiva känslor kommer som belöningar." Om man privat, för sig själv och i sin ensamhet, inte i sitt negativa jag, utan i sitt högre jag fattat ett beslut att arbeta på en själv vad gäller en viss källa till negativa känslor – om man alldeles ensam på denna plats inom en själv, i full behärskning av ens verkliga jag har beslutat att inte identifiera sig med eller nära en negativ känsla av visst slag – om man kort sagt stängt dörren och gått in i sig själv (som det sägs i Matteus: "gå in i din inre kammare och stäng dörren, be till din Fader, som är i det fördolda"), så kommer "din Fader, som ser i det fördolda, att belöna dig" (Matteus 6:6) Vilken blir belöningen? Man får känna smaken av positiva känslor för ett kort ögonblick, något ljuvligt som är så fyllt av nåd att *ingenting* av mänskliga känslor, som pendlar mellan hat och kärlek, kan jämföras med det. Vad vi betraktar som positiva känslor, att må bra, känna oss i fin form och på toppen av världen, självbeundran etc., kan vändas i ett ögonblick till en negativ känsla. Sådana känslor, sådana behagliga känslor är inte positiva känslor; dessa förbyts aldrig i sin motsats utan besöker oss och drar sig sedan tillbaka.

Men om vi inte arbetar, inte verkligen värderar detta arbete med negativa tillstånd, inte kämpar för att sluta tro på dem, inte rensar kung Augias' stall från dynga, från negativa tillstånd och inte reser guden inom oss, den individuella andan att kämpa liksom Herakles, som rensade stallet med sanningens flod, så avskär vi oss all inre hjälp och all den djupa kunskap som högre centra kan börja ge oss, när vi väl bygger upp det tillfälliga mottagarapparat. Den falska personligheten kommer att försöka hindra det. Hela mänskligheten kunde få hjälp, om den byggde denna mottagarapparat i sitt tänkande och i sina hjärtan. Ja, men detta skulle bland annat göra den falska personligheten och alla dess falska värden så passiva och försvagade att dess inflytande skulle bli minimalt. Låt mig påminna om att när min fru och jag besökte Gurdjieffs institut i Frankrike blev vi tillsagda: "Personligheten har knappast någon rätt att existera här."

Reflektera själva på allt detta. *Nicoll, ss. 1236-1239*

Mera om negativa känslor

När ni är mycket negativa mot en människa, drar sig alla negativa upplevelser mot er inre bild av henne. Till och med en obehaglig människa i en roman som ni läser blir just hon. Ibland är det svårt att få henne ur ens tankar. Hon är med er när ni skall somna, hon är med er på morgonen när ni vaknar. Hon blir som hin onde. Vad säger oss detta? Det visar att ni ställer er under en annans makt och inflytande, när ni blir negativa gentemot denne. Han får

makt över er. Han åstadkommer liksom en svacka i er person mot vilket allting suggs upp. Det blir liksom ett träsk som kan förstöra ert kännande och tänkande. Det är mycket farligt. Till sist måste ni göra något åt detta träsk, tömma det – ett stort ingenjörsarbete. Ändå kanske situationen ter sig för er som om det vore ni som hade makten genom att känna er negativa och hata honom. Är det en illusion? På ett sätt är det *inte* det, eftersom alla negativa känslor i sista hand leder till fysiskt våld och de inblandade människorna känner att de kan skada eller döda varandra. Från en annan sida sett blir svaret ja, ty genom att tillåta er att bli negativa ger ni den andre makten över er utan att han nödvändigtvis behöver veta om det. Det visar sig alltså att vi gör oss själva skada genom att bli negativa gentemot andra. Märk att det alltid är en människa, en verklig människa eller en föreställning av en människa, som gör oss negativa och aldrig en sak.

Negativa känslor blir lätt attraktiva. Människor njuter av dessa känslor. Det finns en berättelse om en ängel som besökte jorden. Under en lång tid tyckte han att alla föreföll galna. Han kunde inte förstå vad de njöt av. Efter en tid blev också ängeln smittad av detta tillstånd. Han började njuta av negativa känslor och blev lika galen som alla de andra. En budbärare sändes ned för att meddela honom att han misslyckats i provningen. Han hade glömt något och måste nu stanna på jorden, tills han lyckats komma loss ur alla sina negativa känslor, och det gjorde honom galnare än någonsin. Detta är en allegori om vår egen situation här på jorden. Den belyser också en särskild aspekt av negativitet, vilken är dess förmåga att inte bara envist bestå utan att också växa och sprida sig som en eldsvåda. Man kan känna sig negativ till hela världen. För att byta bild: negativa känslor kan liknas vid en flodvåg, som lätt dränker oss. Om man inte byggt en ark inom sig, kan man andligen dränkas. Om man följer anvisningarna i arbetet, kan man bygga sig denna ark, som kan bli allt sjödugligare genom ens erfarenheter. Den byggs i tre delar. Noa tillsades att bygga en ark i tre våningar. Jag har aldrig sett någon ark med tre våningar i någon leksaksaffär. Arbetet säger att människan är ett hus med tre våningar men att detta hus är i total oordning. Det är oftast dränkt i negativa tillstånd, intellektuellt liksom känslomässigt. Negativt tänkande med negativ känsla är nedbrytande och farligt. Har någon någonsin klart och tydligt sagt oss vad det innebär att vara negativ och hur ont och farligt det är? Att gråta eller att vara nedstämd och se bedrövad ut ansågs vara ett tecken på andlig utveckling. Det finns mängder av sådana målningar av människor i sådana negativa tillstånd. De har varit mycket beundrade. Nu för tiden finns mängder av fula och förvrängda målningar. De är mycket beundrade och negativa likaså. Varie tidsålder har sina modebetingade negativa tillstånd. Människor älskar sina negativa känslor. De släpper dem inte i första taget. Är det underligt att det vid en första anblick inte synes finnas mycket i livet som kan ersätta dem? Andra känslor blir tråkiga i jämförelse med den egendomliga förtjusning man känner av att vara negativ såsom att planera en hämnd. Det är även så lätt att vara dyster, på dåligt humör eller självömkan och sörjande eller syrlig och snarstucken eller avsiktligt retsam. Har ni funderat på detta? Det pågår av sig självt. Har det någonsin slagit er att det hos negativa känslor måste finnas någonting som liknar verkan av en vanebildande drog? Kan världen verkligen klara sig utan sina negativa känslor? Jag tror själv inte det. Men i arbetet måste vi lära oss att göra det. Ett sätt som hjälper oss är att lära sig att uttrycka dem på ett mindre obehagligt eller mindre våldsamt sätt. Det kräver en viss medveten uppmärksamhet. Genom att mekaniskt uttrycka våra negativa känslor ökar vi dem. Men vi kan studera hur vi kan uttrycka dem litet mer medvetet. Det minskar deras skadande verkan. Jag menar förstås inte att ni skall uttrycka dem med ett sötsliskt mordande leende eller någonting sådant. Det har sagts att negativa känslor snarare än sex styr världen. De förstör sex. Försök inte se er som särskilda undantag, som är befriade från negativa känslor. Är ni aldrig vresiga eller sura? Är ni aldrig svartsjuka eller avundsjuka? Är ni aldrig missnöjda eller gnäller? Är ni aldrig oroliga? Det är alltid värdefullt att iakttaga och försöka spåra ursprunget och verkan av nega-

tiva känslor inom er. De är orsaken till så mycket ni gör som ni tror att ni gör av andra anledningar. Alla negativa känslor försöker uttrycka sig så att de skadar någon förr eller senare.

Eftersom negativa känslor skadar alla så mycket, kan man lika gärna studera dem som vilken annan sjukdom som helst. Uppgifter måste insamlas. Det finns typiska fysiska sjukdomar och typiska psykologiska sjukdomar. Vad det gäller negativa känslor finns det tre linjer i studiet av dem. Alla tre är nödvändiga för att vi skall kunna lösgöra oss ur deras garn. Den första linjen är att studera negativa känslor hos en själv. Man kan göra det bara med självakttagelse. Man måste både iakttaga och minnas. Man måste bygga upp ett arbetsminne. Men för att göra det måste man vara villig att erkänna att man har negativa känslor. Nu är det så att människor inte riktigt brukar erkänna det. Detta är inte hyckleri. De säger till och med att de inte riktigt vet vad negativa känslor är och ändå är det inte hyckleri. Det är så därför att de inte gör sig fullt medvetna om sina negativa tillstånd – och vill det inte. En tunn stark hinna måste avlägsnas här. Hör ni någonsin någon säga ärligt och utan bitterhet: ”jag är negativ”? Nej de säger: ”jag är trött på det” eller ”jag är arg” eller liknande fraser ”jag blir galen, ursinnig”. Men faktum är att de är negativa. Saken är den att när man inte erkänner något för sig själv fullt medvetet utan döljer det, behåller det sin hemliga makt över en, hur man än stretar emot. Även om en människa först är våldsam och aggressiv men sedan börjar se klart, blir alltmer medveten om sin våldsamhet och ilska och slutligen inte gör något ytterligare försök att rättfärdiga sig själv eller att finna ursäkter för sig själv, kommer hon att gradvis förändras. *Detta göres för henne*. Ty så verkar medvetenhetens ljus, när vi riktar det mot oss själva, vilket vi nästan aldrig gör. Vi ombeds av arbetet att rikta en stråle ljus in i vårt inre mörker. Gör vi det? Vi föredrar mörker framför ljus. Det betyder att vi föredrar negativa tillstånd, vilka är tillstånd av mörker. Att iakttaga sig själv ärligt är botemedlet, förutsatt att det inte följer med en förskönad bild, tagen av en fotofirma som heter ”egenkärlek”, utan en ärlig iakttagelse av en själv. Det är sådant som händer, eller hur? Vi tycks alltid göra någonting annat, samtidigt som vi gör vad vi gör. Det verkar som om det alltid fanns med en bild av oss själva.

Jag skall tala om den andra linjens och tredje linjens studier av negativa känslor en annan gång. Här vill jag nämna bara det att den andra linjen är att studera negativa känslor hos dem som man närmast står i förbindelse med och tredje linjen är att studera verkan av negativa känslor i världen. Eftersom arbetet lär att negativa känslor styr världen, tänker vi på livet från arbetets synpunkt, om vi studerar världen utgående från denna idé. Detta är ett rätt enkelt exempel, men jag utgår inte ifrån att många av er förstår vad som menas med detta. I vilket fall som helst är det viktigt att tänka på livet från arbetsideernas utgångspunkt. *Nicoll, ss. 1674-1677*

En kortfattad kommentar om vikten av individuell ansträngning i arbetet

Ikväll vill jag påminna er om ett ämne, som vi ofta talade om för en tid sedan. Jag minns att många var intresserade av det, så jag skall försöka taga upp ämnet igen. Det har att göra med arbetsidén att var och en är en självutvecklande organism och måste göra egna ansträngningar. Varje människa måste utveckla sig allsidigt.

Låt oss börja så här. De flesta människor gör inga ansträngningar utöver sin dagliga rutin, eftersom de utgår från den vanliga uppfattningen att om någon annan kan göra något bättre än de kan, är det meningslöst att försöka göra det. De säger: ”Vad är det för mening att jag försöker att göra detta, när andra gör det så mycket bättre?” Detta är en alldeles felaktig inställning. Individens utveckling börjar med att han gör en ansträngning utöver den vanliga. Det är just denna felaktiga inställning, som hindrar människor från att göra individuell erfarenhet, eller rättare sagt, från att utveckla sina egna centra genom personlig erfarenhet. Låt oss söka förstå vad det betyder. Om ni som sitter här just nu och tycker att det inte är någon idé att gå utöver ert nuvarande dagliga livs begränsning, så förstår ni inte vad individuell ansträngning

innebär. Ni kanske säger: "Vad är det för mening att söka förstå detta eller att anstränga sig mer än vad jag gör i dagsläget?"

Ni har alla hört att var och en måste göra mekaniska ansträngningar. Det organiska livet är så ordnat att varje växt, varje djur och varje människa måste göra *mekaniska ansträngningar* för att överleva. Men *medvetna ansträngningar* ligger bortom dessa.

Ni kan antingen utöva detta arbete eller inte. Men ni måste alla förstå att om ni utövar arbetet nu, i denna stund (inte i morgon), anstränger ni er utöver den mekaniska ansträngningen. Ändamålet med arbetet är att förvandla det dagliga livet. Därför sägs det att om ni bara lyssnar till detta arbete och inte utövar det, kommer ingenting att förändras i er. Antag till exempel att ni många gånger hört att ni måste iakttaga era olika skenjak och försöka att inte identifiera er med dem. Ni kan förstås höra detta dag efter dag och år efter år och säga: jag vet allt om detta, varför sägs det inget annat? Men ni har ju hört att arbetet säger att ni skall utföra en viss övning med er själva – nu, i denna stund – ja, just i denna stund.

Det finns en intressant liknelse gällande det exempel som gavs om att välja ut vissa skenjak inom er själva och välja bort andra. Ni har säkert hört att arbetet ofta säger: "Följ inte felaktiga skenjak". Det betyder att ni måste inse genom själviakttagelse att ni har olika skenjak. (Här vill jag fråga var och en av er om ni har insett detta ännu.)

Liknelsen om att välja ut olika skenjak är som följer: "Himmelriket är liksom ett nät, som kastades i havet och samlade ihop ett av varje: när det var fullt till brädden, drog de upp det på stranden, och de satte sig ner och samlade ihop de goda i särskilda kärl, men de dåliga kastade de bort." (Matteus 13:47,48)

Fundera på vad det betyder att "lägga de goda i särskilda kärl". Har ni ett kärl? Har ni uppnått någon förmåga av inre urval genom själviakttagelse – det vill säga att kasta bort negativa skenjak och negativa tankar och känslor och behålla de goda ideerna och känslorna och upplevelserna och kasta bort det övriga? *Nicoll, ss. 342-343*

Ännu en anteckning om ansträngning

Arbetet talar om ansträngningens nödvändighet. Strängt taget säger det att det är nödvändigt att göra rätt ansträngning. Den sluga människans metod är att göra rätt ansträngning. Hon ser vilket slags ansträngning som är nödvändig vid en viss tid, och när saker och ting är för lätta för henne, vållar hon sig svårigheter genom att göra saker på det svåraste sättet. I livet gör vi saker och ting mekaniskt, vi gör dem på det lättaste sättet, vilket alltid är det mest mekaniska sättet. Att anstränga sig i arbetet betyder att det fordras en ansträngning riktad mot det mekaniska. Arbetet börjar med allmänna praktiska anvisningar om hur man arbetar mot sin maskinmässighet. Hur kan man upphöra att vara en maskin, om man alltid betar sig mekaniskt? Människan är en maskin men kan förvandlas till en medveten varelse. Därför är hennes allmänna uppgift att arbeta mot sin maskinmässighet. Detta kräver intressanta ansträngningar av särskilda slag, eftersom det mekaniska finns i alla centra. Ansträngningarna är därför riktade åt tre olika håll. Vad ansträngde ni er emot igår? Mot den tröghet som hindrar er från att tänka klart? Mot behagligt och obehagligt dagdrömmeri? Mot allmän olust? Man kan alltid lägga märke till den unkna smak som avges av maskinmässigheten inom en själv och den friskhet genom nya intryck som även en kortvarig verklig arbetsansträngning kan skapa. I detta sammanhang vill jag påminna om att Gurdjieff sade att det är nödvändigt att flytta hjärnan från tarmarna minst en gång om dagen. Man kan i stort sett säga att människor undviker tillkommande och intressanta ansträngningar och segt dröjer kvar på den mekaniska ansträngningens nivå, det vill säga vad de tvingas till av omständigheterna, alltså som maskiner. Arbetsansträngningar är *inte* vad de yttre omständigheterna tvingar oss att göra. Arbetet och arbetsansträngningen hör till något därutöver, utanför det naturliga, utanför det mekaniska livet, något mycket intressant. I detta sammanhang kan det mekaniska livets ansträngningar,

som dikteras av omständigheterna, uppfattas genom inställningen till arbetet såsom något intressant och behöver inte nödvändigtvis ses såsom något som avviker från arbetet. Låt oss först tala om detta. Hur kan man vända en ansträngning i det mekaniska livet till en arbets-ansträngning?

Hemligheten ligger i att uppfatta ens liv som en *övning*. Att göra detta intressanta experiment kräver en särskild vision om livet. Hela bakgrunden till arbetet, undervisningen om kosmos, solsystemet och människans uppgift däri, kan ge denna vision, om man mentalt vet något om detta och sedan gör sig en bild av det så att föreställningen bättre anknyter till känslolocket. För att veta vad man vet måste man göra sig en föreställning av det med riktad fantasi. Därefter ser man sitt liv liksom ett mirakulöst äventyr, som upphör att vara det så fort man identifierar sig med det. Då förstöres allt och blir livet inte längre ens lärare utan ens slavdrivare, ens Farao. Det är först när vi lyfter oss själva, när vi kan taga livet som denna intressanta övning, som livet kan bli vår lärare. Med andra ord: först genom denna vision, som arbetet skänker, som skiljer oss från det mekaniska livets fullständiga makt över oss, kan livet ändras till vad det borde vara. Med den inställningen vinner vi känslan av att vara i det mekaniska livet, inte vara offer för detta liv eller orsakade av det. Detta är en förkänning av det slags själverinring, där de tre faktorerna – det jag iakttar i livet, min iakttagna reaktion på det och jag själv – utgör en trefaldig samtidig medvetenhet, *en trekraft*, det vill säga ett tillstånd av att vara medveten i tre krafter samtidigt. Det är tydligt att det vanliga tillståndet av vara, som alltid är identifierat med livet och dess oro, aldrig kan ge sådana resultat. Den vision som jag nämnde är därför en som hör till den rätta utvecklingen av förståelsen för arbetet, vilket innebär att minska den makt det mekaniska livet har över oss. Man måste förstå denna vision, i vilken arbetets hela tyngdpunkt ligger, en vision av arbetet som lyfter oss över det mekaniska livet, detta rep som vi måste gripa tag i. Håll fast i repet när ni fångar det!

Ouspensky sade att det människor tycker är svårt är att arbetet ändrar sig allteftersom man förstår mer. Det som en gång sades kanske inte längre är det som nu sägs, utan något annat. Ett exempel är att ni först undervisas om att anstränga er i andra linjens arbete och inte försöka att tycka om varandra men att sluta tycka illa om varandra. Det är ett slags ansträngning riktad mot det mekaniska. Detta är helt klart. Det kan åstadkommas. Ni kan sluta att tycka illa om den eller den. Om det genomföres leder det, nästan utan att någon behöver säga oss det, till nästa ansträngning på skalan, i den stigande oktaven, ”att vi måste tycka om vad vi nu tycker illa om”. Denna utsaga är starkt laddad med mening. Den riktar sig både mot det yttre och mot det inre, mot föremålet och mot en själv. Man kan inte göra något av allt detta om man är alltför uåtriktad, om man går ut för långt, om man är framom sig själv, för identifierad med synliga föremål, med det mekaniska livet, om man ser allt utanför en själv, bara som en sinnesintrycksmaskin. Man måste kunna se att ens uppfattning om en människa inte finns utanför en, utan är ens föreställning om henne, ens reaktion på henne och inte den varelse man ser med sinnena. Här börjar den verkliga ansträngningen vad gäller den andra linjens arbete, arbete som gäller relationer, arbete som gäller att uthärda andras obehagliga sidor utan negativitet. Bara på detta sätt kan det mellan oss alla byggas upp en ackumulator, som tids nog kommer att ge oss alla kraft. Ty om en arbetsgrupp bildas, kan en människa ge kraft åt en annan utan att veta om det, bara genom att för sig själv arbeta mot hennes maskinmässighet.

Jag skall nu påminna er om vad arbetet säger om livet. Det säger att under livets tredje kraft delar allt upp sig, går isär, befinner sig i krig, såsom livet visar oss. Ett lag splittras i två mot varandra fientliga lag och så vidare. Däremot förenar tredje kraften i arbetet. Den håller ihop människor, som i livet omedelbart skulle gå isär och hata varandra. Genom arbetets tredje kraft, och låt mig betona det, genom det arbete som var och en utför med sig själv kan en ackumulator bildas, så att människor förenas i en gemensam förståelse med ett gemensamt språk. Den högsta möjliga ansträngning, som måste göras i arbetet, är att *känna arbetet*. Sök

arbetet först, kämpa för det, håll det vid liv, och det övriga skall följa. Kom ihåg att alla frestelser i arbetets mening handlar om att känna, värdera, hylla arbetets, esoterikens mening och verklighet. Detta är tillit, en sak som kräver mycken och oavbruten ansträngning av psyket, en daglig inre aktivitet i både tanke och känsla. Tilliten är det som inte stöds av sinnesintrycken, av det vi kan se i livet. I det vanliga synliga livet, där inga människor, inte ens religiösa, arbetar praktiskt med sig själva, samlar de varje dag på sig av ett ämne, som inte kan leda till enhet. De kritiserar varandra, skvallrar sinsemellan, förtalar varandra i hemlighet och hatar varandra, för alla slags inre räkenskaper med varandra. De är mekaniska och just därför att de inte arbetar fortsätter de att vara mekaniska. Resultatet av detta blir att det bildas ett tjockt, tungt psykiskt ämne, som Gurdjieff med ett av sina märkliga ord benämnde "tzvarnoharno" (Se VODV 19.6.4, red:s not). "Detta ämne", sade han, "ansamlas i livet och gör alla riktiga relationer omöjliga. Detta ämne har ingen helig ande i sig, det är dött." Han sade att det berodde på de onaturliga yttre och inre uttrycken i relationerna mellan människor och var en ansamling av onda handlingar, tankar och känslor, av vilka människor inte förstår konsekvenserna. Arbetet kallar det "att föra inre räkenskaper". Kom ihåg att den minsta lilla ondska, som ej förvandlats av arbetet, läggs till denna tjocka, döda materia. Var då? Inom en själv. Man kan ana hur ofta sjukdom vållas av detta ämne som bildas dagligen. Allt som arbetet lär oss att träna på, att anstränga oss med, är till för att hindra detta ämne från att bildas. En daglig och nattlig förbränning av negativa tillstånd är nödvändig.

För att hålla arbetet vid liv måste man göra ansträngningar. Jag har här talat om ansträngningar gällande andra linjens arbete. Först måste vi anstränga oss att sluta tycka illa om allt möjligt. Det är lättare än ni kanske tror, när ni väl utövar en viss själviakttagelse och kan se ert mekaniska sätt att ogilla. Därefter talade jag om den andra delen i denna ansträngning: "att vi måste tycka om det vi ogillar". Att tycka om det vi ogillar är en viktig nyckel till att ge upp onödigt lidande. Det frigör oss från våra trångsynta fördömanden av andra. Därigenom börjar vi känna tomheten på rätt sätt. Det är som att skjuta ut sin farkost från stranden mot det okända, in i tomheten, där bara arbetet kan möta oss. Arbetet kan inte möta oss, om vi är fulla av vår vanliga personlighet. *Nicoll, ss. 971-974*

**Till slut önskar red. alla läsare av Den Pytagoreiske Kuriren
GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR 2014 – ÅR 65 AQU.
och tackar hjärtligast för allt stöd som inlutit under året.**

Arbeta utan slarv på eder fullkomning.

Bilaga:

Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

UNDER SKORPIONENS TECKEN – Sovjetmaktens uppkomst och fall. Av Jüri Lina.

I denna bok lämnas häpnadsväckande uppgifter om frimurarnas hemliga roll i den internationella politiken, om de blodiga omvälvningarna i Frankrike år 1789 och i Ryssland år 1917. Som höga frimurare lydde Lenin och Trotskij frimurarnas internationella råd. Författaren

följer den kommunistiska tankens historia från 1700-talets illuminater fram till Moses Hess och hans lärjungar Karl Marx och Friedrich Engels. Framställningen koncentreras på de ryska revolutionerna i mars och november 1917. Även Sverige utnyttjades som operationscentral för bolsjevikerna. Boken visar hur händelserna i Ryssland åren 1917–1991 fortfarande påverkar världens öden. Författaren söker finna svar på flera väsentliga frågor: Hur uppstod och utvecklades den kommunistiska idén? Varför finansierades de ”ryska revolutionerna” år 1917 av mäktiga internationella finanskretsar? Vilket var syftet med den samhällsförstörelse som följde, och på vilket sätt gynnade den de bakomliggande krafterna? Efter sovjetmaktens fall den 24 augusti 1991 har de ryska arkiven börjat avslöja sina hemligheter för häpna historiker. Omskakande uppgifter strömmar hela tiden fram, men endast en rännil har nått oss i Västeuropa. Framför allt saknas helhetsbilden. Det är den som Jüri Lina söker ge i denna bok, som till stor del bygger på frisläppt ryskt material. ”Under Skorpionens tecken” torde ändra läsarens uppfattning om vår tids historia. Läsaren torde komma till insikt om en annan verklighet, varifrån man fortfarande styr oss med osynliga trådar. Första upplagan av denna bok utkom 1994. Andra upplagan av år 1999 var väsentligt utökad och förbättrad. Föreliggande tredje upplagan är den till innehållet mest omfattande.

Utgiven av Förlaget Referent 2013. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 560 sidor. Pris: 350 kr.

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. ”Är världen upp och ner?” är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwellska sanningsministeriets påbudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

ATT FÖRSTÅ DET JUDISKA INFLYTANDET. Av Kevin MacDonald.

Alltsedan antiken har judiska befolkningar upprepade gånger nått en ställning av makt och inflytande inom västerländska samhällen. I denna boks första del diskuteras judiska bakgrundsegenskaper, som gynnar förvärvet av inflytande: etnocentrism, intelligens och rikedom, psykologisk intensitet, aggressivitet, med fokus huvudsakligen på etnocentrismen i dess historiska, antropologiska och evolutionära sammanhang. Bokens andra del avhandlar sionismen, som i nutiden är det viktigaste exemplet på den judiska etnocentrismen. Sionismens historia kastar ljus över en inom hela det judiska samfundet pågående dynamik, vari de mest radikala elementen till slut drar hela samfundet med sig. I den tredje delen granskas den neokonservativa rörelsen, som med George W. Bush kom till makten i Förenta staterna. I förbund med praktiskt taget hela det organiserade amerikanska judiska samfundet är neokonservatismen en judisk förtruppsrörelse med nära förbindelser med de mest extrema, nationalistiska, aggressiva, rasistiska och religiöst fanatiska elementen inom Israel.

Kevin MacDonald är amerikan, professor i psykologi vid California State University i Long Beach. Han är främst känd som författare till en trilogi om judendomen som gruppevolutionär strategi. Den sista av dessa tre böcker har utgivits även på svenska: *Kritikkulturen: En evolutionär analys av judiskt engagemang i 1900-talets intellektuella och politiska rörelser*.

Engelska originalets titel: *Understanding Jewish Influence*. Översättning av Lars Adelskog. Logik förlag 2012. Limhäftad med mjuka pärmar. 176 sidor. Pris: 150 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskoghs chefredaktörskap. Nästan alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskog, **Nattlektioner** av Viola Pettit Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, ... **och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast antikvariskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se

Alla böcker och skrifter beställes hos:

FOINIX FÖRLAG

Box 92085

541 02 Skövde

adelskogh@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages porto- och expeditionsavgift. Betalning göres till plusgirokonto nr 441 76 46 – 9 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott, låt oss debitera!